

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

**Aquesta transcripció està pendent de
verificació i correcció. Pot contenir, doncs,
errades de fidelitat i incorreccions
lingüístiques i no es pot considerar
com una publicació oficial**

Sessió núm. 18 / CE / 5.05.2026

Doc. Q:\D18\R440Transcripció\CE\18CE1\

Fitxer 18CE1

XV legislatura · cinquè període · sèrie C · número 557

Comissió d'Esports

Sessió 18, dimarts 5 de maig de 2026

Presidència de l'I. Sr. Lluís Mijoler Martínez

Sessió 18 de la CE

La sessió de la Comissió d'Esports (CE) s'obre a ****. Presideix Lluís Mijoler Martínez, acompanyat del vicepresident, Manuel Reyes López, i de la secretària, Mónica Ríos García. Assisteix la Mesa el lletrat Jan Sarsanedas Coll.

Hi són presents [José Ignacio Aparicio Ciria](#), [Mario García Gómez](#), [Ivana Martínez Valverde](#) i [Guillem Mateo Sellas](#), pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; [Francesc de Dalmases i Thió](#), [Anna Erra i Solà](#), [Montse Ortiz i Martí](#) i [Isaac Padrós i Suarez](#), pel G. P. de Junts; [Oriol López Mayolas](#), [Marta Vilalta i Torres](#) i [Jordi Viñas i Xifra](#), pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; [Pau Ferran Navarro](#), pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; [Alberto Tarradas Paneque](#), pel G. P. de VOX en Cataluña; [Laura Fernández Vega](#), pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, i [Rosa Maria Soberana i Bonet](#), pel G. Mixt[membres comissió].

[Assisteix] a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Sol·licitud de compareixença de Rut Carandell, directora de la Plataforma per la Llengua, davant la Comissió d'Esports perquè informi sobre l'ús del català en l'esport

(tram. 356-01524/15). Montse Ortiz i Martí, Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

2. Compareixença d'una representació de la Federació Catalana de Voleibol davant la Comissió d'Esports per a informar sobre l'estat d'aquest esport i les demandes de la Federació (tram. 357-00682/15).

3. Compareixença d'una representació de la Taula de Castelldefels davant la Comissió d'Esports per a informar sobre la situació de l'esport formatiu (tram. 357-00721/15).

4. Compareixença d'una representació de la Federació Catalana de Caça davant la Comissió d'Esports per a informar sobre les necessitats i les demandes de la Federació (tram. 357-00722/15).

5. Proposta de resolució sobre el desplegament d'un programa integral de suport a clubs, federacions i esportistes de Catalunya (tram. 250-00922/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació (text presentat: BOPC 370, 34).

6. Proposta de resolució sobre la reforma i l'adequació del camp de futbol de l'AISS (tram. 250-01022/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació (text presentat: BOPC 403, 41).

El president

Bé; bona tarda a totes i a tots. Comencem aquesta sessió de la Comissió d'Esports. El primer punt de l'ordre del dia... En primer lloc, si hi ha alguna substitució. Per part del Grup de Junts.

Montse Ortiz i Martí

Pel Grup Parlamentari de Junts, el diputat Agustí Colomines substitueix el diputat Francesc de Dalmases, i, en el punt número 5, la diputada Irene Negre em substituirà a mi mateixa.

El president

D'acord. Entenc que es manté la proposta de resolució aquella que ja havíeu dit.
(Pausa.) D'acord. Més substitucions? Socialistes i Units per Avançar.

José Ignacio Aparicio Ciria

Sí. Sabrin Araibi substitueix Ivana Martínez, tota la comissió.

El president

Molt bé.

**Sol·licitud de compareixença de Rut Carandell, directora de la
Plataforma per la Llengua, perquè informi sobre l'ús del català en
l'esport**

356-01524/15

Doncs, no havent-hi més substitucions, comencem amb el punt número 1 de l'ordre del dia, que és la sol·licitud de compareixença de Rut Carandell, directora de la Plataforma per la Llengua, davant d'aquesta comissió per tal d'informar sobre l'ús del català en l'esport.

Vots a favor de la compareixença?

Junts, Socialistes i Units per Avançar, Esquerra Republicana i Comuns.

Vots en contra?

Partit Popular i VOX.

Per tant, s'aprova la compareixença: 12 a favor i 3 en contra, d'acord?

**Compareixença d'una representació de la Federació Catalana de
Voleibol per a informar sobre l'estat d'aquest esport i les
demandes de la Federació**

357-00682/15

El punt número 2 és la compareixença d'una representació de la Federació Catalana de Voleibol davant d'aquesta comissió per tal d'informar sobre l'estat d'aquest esport

i les demandes de la federació. Suspenem per trenta segons, perquè anem a buscar els compareixents.

La sessió se suspèn a... i es reprèn a...

El president

Bé; doncs reprenem aquesta sessió.

Ens acompanya la senyora María Isabel Zamora Gómez, que és la presidenta de la Federació Catalana de Voleibol, i, tanmateix, la senyora Helena Rigol Vives, que és la responsable de premsa i comunicació també de la federació. Com sabeu, teniu un temps de quinze minuts per fer la compareixença. Després els grups tindran tres minuts per cadascun dels grups per plantejar reflexions, preguntes o qüestions sobre la intervenció, i després tindreu un temps de deu minuts per contestar o afegir allò que se us hagi quedat sense dir a la primera part, d'acord? Tenim també..., podeu veure aquí tant el rellotge de la intervenció com la pròpia presentació, que la veurem per darrere, i la teniu aquí davant, d'acord? Doncs tot vostre.

Maria Isabel Zamora Gómez (presidenta de la Federació Catalana de Voleibol)

Perfecte. Molt bona tarda. Moltíssimes gràcies per aquesta compareixença. La veritat que volia començar agraint la possibilitat de tenir reunions amb els grups parlamentaris; que, evidentment, la interactuació amb el Grup del PSC, que és el que està al Govern, doncs és bastant fluida, com us podeu imaginar, lògicament. Però també agrair que en el seu moment tant el Grup Parlamentari de Junts com el del PP ens van demanar una sèrie de reunions, que són les que ens han portat a aquesta compareixença. Per tant, manifestar l'agraïment. I també manifestar-vos a tots els grups que estem sempre disposats a vòlei a ajudar-vos a que ens feu el camí més fàcil.

Per explicar una mica les problemàtiques que ens trobem com a Federació Catalana de Vòlei o que ens trobem a l'esport, i amb els dos documents que us hem fet arribar, que poden ser solucions a aquests problemes, us volia fer, en primer lloc, una fotografia de la Federació Catalana de Vòlei des de l'any 2008, que és quan entrem nosaltres a la federació, fins a data actual, no? L'any 2008, per tenir aquesta foto, doncs teníem una federació amb 2.500 llicències, setanta clubs, uns 700.000 euros

de pressupost, amb una dependència de l'Administració pública de més del setanta per cent; un deute intern, per la pròpia gestió de la federació, de mig milió d'euros, aproximadament, i una seu de propietat amb un *hipotecón* d'uns 300.000 euros. Aquesta era la foto de l'any 2008, que, si recordem tots, era una mica època de vaques grosses, d'acord?, perquè era època de subvencions generoses i d'una estructura molt important, un impuls que es va fer, molt important, a Catalunya a l'esport en aquelles èpoques. Arriba 2008, crisi del 2008. Crec que tots la tenim a l'ecosistema com va ser aquella crisi. Comença amb retallades de subvencions, comencen a baixar les subvencions més del seixanta per cent. A dia d'avui, la Federació Catalana de Voleibol és una federació amb més de 25.000 llicències, és una federació amb 185 clubs, amb un pressupost de 5 milions d'euros, amb una dependència de l'Administració que no arriba al vuit per cent. Una federació sanejada; òbviament, amb deutes..., o sigui, qualsevol deute doncs està eliminat. I amb una seu que se'ns ha quedat petita, que és una seu de propietat al carrer Jonqueres, però que se'ns ha quedat petita, i hem comprat una nova seu aquí darrere vostre, aquí al carrer Llull amb Sardenya, una seu de vuit-cents metres quadrats per donar els serveis adients a tots els clubs de Catalunya.

Per què explico tot això? Explico tot això perquè, al final, és una mica la fotografia que nosaltres volem també traslladar de l'esport, les problemàtiques que tenim. Crec que és molt important que hi hagi un tracte de problemàtiques en col·laboració publicoprivada, que és de lo que parlarem també en aquesta compareixença, i és el que ens ha portat a nosaltres a generar aquest model, que crec que podem dir que és un model d'èxit tot i les dificultats. Jo també sempre dic que vam passar la crisi del 2008, hem passat la pandèmia; ens falta una mica l'apocalipsi zombi i la invasió alienígena per acabar de gestionar crisis i drames, no?, però us asseguro que als zombis i als alienígenes els hi farem llicència de vòlei també, d'acord?

Com ens podeu ajudar a solucionar aquests problemes? És superimportant l'actualització de la llei de l'esport. Vam presentar una ILP, les federacions esportives, ara ja fa un temps. Crec que és un text que s'ha de treballar, que s'ha de millorar, però que realment no podem esperar més a tenir una nova llei de l'esport. Sempre es parla que s'ha de canviar el model de l'esport, però, al final, quan es parla políticament de canviar el model, normalment acabem incomplint el model, d'acord?

Perquè el model actual està basat en subvencions, i el que necessitaríem és doncs que el model acompanyi en una llei de mecenatge, que acompanyi amb tota una sèrie de possibilitats de generar recursos que no necessàriament surtin de l'Administració. I en això crec que és important que ens pugueu donar un cop de mà.

Dintre d'aquesta nova llei de l'esport hi ha doncs una mica un dels temes que els hem passat, i que és aquesta proposta de carpes de grans dimensions. Hi ha un problema a tot Catalunya molt accentuat –molt accentuat–, molt més a Barcelona ciutat, amb una manca d'instal·lacions esportives. Nosaltres tenim clubs de vòlei amb aquest creixement que us hem explicat, que crec que és bastant significatiu. El vòlei és un esport, a més a més, eminentment femení. Som un esport que compartim instal·lació amb altres esports, és a dir, que no és que siguem sospitosos de que necessitem instal·lacions especials. És un poliesportiu el que necessitem, compartit amb bàsquet, futbol sala, handbol i tot el reguitzell d'esports de sala que us pugueu imaginar, però hi ha una manca +obvia d'instal·lacions esportives.

Amb la voluntat d'aquesta col·laboració publicoprivada, us vam presentar, us hem passat aquest document. Ara mateix s'haurien d'actualitzar dades, però és una opció de tapar patis d'escoles o espais en els municipis que puguin generar noves instal·lacions per un preu..., que, al final, estem parlant doncs de 250.000 euros, IVA inclòs. Al final, doncs col·loques una carpa amb un terra tècnic i que pugui donar servei sobretot a l'esport base, que és el que més necessitats té de creixement. D'acord? Amb això, nosaltres no tenim cap..., és a dir, nosaltres simplement vam fer la intermediació i demanar els pressupostos a les empreses i facilitar una mica la informació als ajuntaments que ens ho demanen i fer una mica d'element frontissa des de la federació per facilitar doncs el poder desenvolupar el projecte en condicions, no?

Des de la federació, amb aquesta sensibilitat i aquesta col·laboració publicoprivada, també estem d'alguna manera finançant amb els ajuntaments pistes de vòlei platja per ajudar el creixement d'aquesta modalitat esportiva i que els clubs de pista doncs generin una mica la inquietud de fer seccions de vòlei platja i

Fitxer 18CE2

ajudar-nos a fer una mica tot l'ecosistema doncs més gran i amb sostenibilitat, no? El vòlei platja és un esport que havia nascut de la part de dalt, per dir-ho així, o sigui, esportistes de pista retirats que comencen a fer vòlei platja, i no existia la figura del club fins fa relativament poc, no? Amb aquesta voluntat d'estructurar també aquesta modalitat esportiva, entenem que el tema instal·lacions és una prioritat per nosaltres, i ens estem implicant, nosaltres els primers i les primeres, en generar aquestes instal·lacions.

I, per últim, quant a creixement, doncs arriba el projecte «Vòlei Expansió: una ciutat, un club». Aquest projecte us vam convidar a tots els que esteu aquí a la sala, la setmana passada, a la seva presentació, que es va fer a la seu de la Unió de Federacions Esportives de Catalunya. En què consisteix el Vòlei Expansió? El Vòlei Expansió neix amb els projectes embrionaris de Terres de l'Ebre i de Lleida. El primer projecte va ser a Terres de l'Ebre. Nosaltres detectem que estem creixent molt a vòlei, però que estem creixent d'una manera desigual, diguem-ho així. Hi té molt a veure, evidentment, el volum de població dels territoris; hi té molt a veure la implementació que tenim del propi voleibol a tot el territori, no?

Començant amb el club que tenim a Roquetes... Si ubiquem Roquetes, que està més a prop de Castelló, per dir-ho així, que de Barcelona, i que li queda lluny Tarragona... Ja no parlem de que a vòlei es juga..., doncs Andorra participa amb Catalunya, amb la qual cosa doncs imagineu-vos un desplaçament Olot-Roquetes de categoria infantil, no? Amb la voluntat d'evitar que els desplaçaments fossin més llargs que la durada dels partits, generem aquest projecte inicial amb el Club Voleibol Roquetes, fent un finançament des de la Federació Catalana de Vòlei amb el club per garantir d'alguna manera, amb una aportació de mil euros al mes, o sigui, de deu mil euros per temporada, eh?, que hi hagi un tècnic format que pugui fer promoció del vòlei a les quatre comarques de la zona de Terres de l'Ebre. En col·laboració, lògicament, doncs amb els consells esportius de la zona, es realitza també tota una tasca que genera cinc nuclis de vòlei el primer any de creació del projecte. Això ens va donar..., dic «nuclis» de vòlei, que no he dit «clubs». Un nucli de vòlei vol dir que és un lloc on es comença a practicar voleibol, bé sigui per trobades, bé sigui per escoles, bé

sigui simplement doncs per aquesta motivació de fer activitat i donar una sortida doncs a aquells esportistes que volen practicar la nostra modalitat, no?

Com que va ser un èxit el projecte de Roquetes el primer any, doncs vam activar el segon any a la província de Lleida. Aquí sí que, com que teníem més d'un club, vam fer un concurs obert entre els clubs, i vam fer exactament el mateix procés. Mateixa aportació econòmica amb col·laboració amb la proposta de Terres de l'Ebre. I el primer any de Lleida van sortir catorze nuclis de voleibol a la província. Això ens ha donat una mica les xifres de que, bueno, doncs és un èxit. El tercer any de vòlei a Terres de l'Ebre doncs vam tenir ja una lliga aleví federada, que comença i acaba en el propi territori; són nens que no s'han de bellugar de la seva zona per poder practicar voleibol.

Amb la qual cosa doncs això és el que ens ha donat una mica l'embrió del projecte «Vòlei Expansió: una ciutat, un club», que vam presentar l'altre dia i que no és una altra cosa que hem agafat una mica el mapa de Catalunya. Catalunya té 947 municipis, si no m'equivoco; més de la meitat estan per sota dels mil habitants. I el municipi de Catalunya que menys habitants té que hi tenim un club de vòlei és Bordils, que té 1.800 habitants. Això és el que ens dona una fotografia per fer com a referència aquests dos mil habitants i tenir una mica el mapa de Catalunya. Teniu aquí la informació extensa, en el document. Podeu mirar exactament per comarques.

El que hem fet és agafar el volum de municipis; on tenim club de vòlei o no, treure el percentatge d'implementació de vòlei en aquestes zones i, llavors, posar el focus, posar l'element diana, que hem anomenat, en aquelles comarques en què el volum de municipis superior a dos mil habitants i que la comarca estigui per sota del cinquanta per cent d'implementació de vòlei i per sobre de zero, és a dir, que no obrim un altre meló abans de solucionar problemes que tenim, i doncs posar el focus en això. Això es tradueix en que tindrem, ara aquest mes de setembre, quatre comarques en les que tornarem a activar amb el Vòlei Expansió, en paral·lel a Lleida i a Terres de l'Ebre, que no deixarem de fer l'activitat allà, però sí que tenim doncs a la comarca del Bages, que té un total de trenta municipis, dinou dels quals estan per sobre dels dos mil habitants. En vòlei només en tenim cinc; per tant, vol dir que aquesta és l'anàlisi de dades que hem fet per veure la millora que tenim. A Girona

doncs exactament igual: vint-i-set municipis, tretze dels quals estan per sobre dels dos mil habitants, i només en tenim dos que tinguin vòlei. A la Selva podeu trobar dades similars i al Tarragonès també, no? Després, tenim la casuística particular del Vallès Oriental i el Vallès Occidental, que aquí, tot i que els percentatges són superiors, sí que hem detectat..., volem tractar-ho a nivell de promoció d'una manera diferent pel volum de municipis superiors a dos mil habitants que tenim en aquestes comarques.

En definitiva, i per acabar una mica la meva intervenció, doncs volíem exposar-vos una mica el funcionament d'una federació amb dos modalitats olímpiques dintre de la federació, que són el voleibol i el vòlei platja, amb projectes en els que entenem la gestió amb la necessitat d'aquesta col·laboració publicoprivada. Entenem que els diners que entren a federació són per reinvertir-los en esport i per reinvertir-los en els nostres clubs. Nosaltres donem més de 300.000 euros en ajudes a clubs per diferents conceptes, entre altres, per a instal·lacions esportives. I això és el que ens ha fet d'alguna manera doncs créixer, encara que sigui d'aquesta manera desigual, però sí que endreçada. I a vegades l'èxit doncs s'ha de poder absorbir, i crec que l'estem absorbint de la millor manera.

Això també ens permet doncs obrir altres projectes que ens puguin ajudar en aquest creixement, com poden ser... Ara estem posant el focus, que va molt lligat amb el Vòlei Expansió, en la modalitat del *sitting volley*, que és el vòlei asseguts a terra. És una modalitat que pertany a la Federació d'Esports per a Persones amb Discapacitat Física, però tenim acords internacionals amb ParaVolley Europe i amb el club Sitting Volley Sevilla, que és un club que és el que té els drets de ParaVolley Europe a Espanya, i que amb el seu lema, «Sentados jugamos todos» –asseguts juguem tots–, doncs ens ajuda a obrir encara més doncs aquesta voluntat de que el vòlei pugui practicar a tot Catalunya amb integració, amb igualtat, hi insisteixo, i amb col·laboració publicoprivada.

Moltíssimes gràcies.

El president

Moltes gràcies. I ara és el torn dels diferents... Comencem pel Grup Parlamentari de Junts, que és qui l'ha proposat.

Anna Erra i Solà

Moltes gràcies...

El president

Disculpeu. Era el Partit Popular el que ha... Perdoni, diputada, és el Partit Popular el proponent i, per tant, són els que inicien.

Pau Ferran Navarro

Gràcies, president. Cap problema. Vull començar agraint doncs la compareixença de la Federació Catalana de Voleibol avui aquí al Parlament de Catalunya, perquè considerem que és molt important doncs que les federacions tinguin veu en aquesta cambra, perquè, al cap i a la fi, sou vosaltres els que teniu doncs contacte directe amb els clubs, amb els esportistes i també amb les famílies i, en definitiva, doncs els qui coneixen millor la realitat de l'esport base i de la competició al nostre territori.

Ja ens ho heu explicat, però estem parlant d'una federació amb una trajectòria doncs molt consolidada. Els darrers vint anys heu tingut una expansió doncs que és realment important, sobretot pel que fa a les llicències, que les heu multiplicat per una xifra molt considerable. I, des del nostre entendre, doncs esteu duent a terme unes iniciatives que són realment rellevants i que mereixen ser doncs tingudes en compte, com és aquest projecte d'expansió territorial que ens heu explicat avui. Alhora, també som coneixedors doncs que feu formació contínua de tècnics, de professionals i que sou molt conscients doncs que la qualitat de l'esport també passa doncs perquè aquestes estructures que donen suport a tot l'entorn siguin de qualitat.

Pensem també que, més enllà de tots els èxits que vosaltres, com a federació..., doncs considerem que són molt evidents, és important també que parlem de les dificultats que teniu com a federació i també a nivell doncs de conjunt del sector esportiu català, que coneixem doncs que fa ja dècades que pateix una situació complicada, sobretot pel que fa a la manca de recursos. Doncs aquesta inversió pública –ens ho heu comentat també– s'ha reduït de manera significativa els darrers anys i ha pogut arribar a posar en risc doncs el model esportiu i la funció social que té. I crec que en tot aquest context hi ha iniciatives com les vostres, sobretot pel que fa a les carpes transportables, doncs que crec que s'han de posar molt en valor,

s'han d'agrair, perquè aquesta capacitat d'innovar i de buscar alternatives quan hi ha un dèficit d'instal·lacions doncs crec que s'ha de posar en valor. I, en aquest context, ens agradaria conèixer quantes carpes transportables estan ja de manera operativa a dia d'avui, si teniu ja convenis amb ajuntaments i, sobretot, si per part de la conselleria d'Esports doncs té una interlocució fluida amb vosaltres al respecte doncs per tal que molts més ajuntaments, i, per tant, molts més esportistes, puguin fer ús d'aquestes instal·lacions, ja que coneixem el dèficit que hi ha.

Acabo ja, president, amb una reflexió que acabarà amb pregunta. Tenim la sensació, com a grup parlamentari, de que el conjunt del sector esportiu esperava una mica més respecte al fet de que tinguem una conselleria. I acabo amb aquesta pregunta: si considereu que la conselleria està tenint l'impacte que s'esperava respecte a les necessitats que té el sector.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputat. Ara sí, és el torn del Grup Parlamentari de Junts.

Anna Erra i Solà

Moltes gràcies. I benvingudes, la presidenta, la senyora Zamora, i la senyora Rigol. I, bé, ens han explicat una mica doncs la situació del voleibol a Catalunya, i em sembla que hi ha clar l'objectiu que ens han explicat, no? És a dir, l'expansió del vòlei està creixent, voleu que creixi més en el territori, i feu una cosa molt intel·ligent, que és ajudar el territori doncs buscant aquesta..., sempre aquest gran problema dels equipaments, posant-hi doncs la possibilitat de les carpes, no? I em sembla que el que vosaltres heu detectat és aquell motor que pot condicionar que en els llocs hi hagi més voleibol.

I us explicaré el cas, per exemple, de Vic, eh?, que una de les coses que potser allà ens ha sorprès i ens ha funcionat molt... I és per veure si també aquest és un dels fenòmens... Perquè no només ajuntaments, eh?, que també doncs han fet això que dèieu, no?, de que pistes..., que sempre caus més en el bàsquet i en el futbol, doncs posant-hi l'equipament que necessiteu ha fet doncs que hi hagués més gent que fes voleibol. També la importància dels centres escolars, perquè em sembla que això ha

revertit també a evitar abandonament de l'esport, perquè al quedar-se als centres, eh?, a veure si... Vosaltres creieu que és una cosa que s'ha de potenciar també com a suport i com a motor.

L'altra part de la problemàtica –i aquest dèficit d'equipament, no?, que en el fons vosaltres ho heu intentat solucionar amb aquestes carpes– també és si, com a..., un dels problemes que veieu tant amb la federació com amb clubs és el problema de la professionalització de les juntes directives. Si això és un tema que preocupa. Nosaltres vam demanar al Govern, vam fer una pregunta, que ens la van contestar fa poc, en aquest sentit, i sabem que el Govern doncs vol treballar això, perquè si no es pot provocar, no?, que tota la força que feu des de la federació s'esvaeixi doncs senzillament per aquest problema.

També si teniu dificultats per implementar aquest projecte o ràpidament trobeu doncs una xarxa que a vosaltres us és fàcil d'expandir o si cal, no sé, més comunicació. Però veig que vosaltres també aneu preparats.

I l'altre, el paper, també..., i aquí estem contentes, diguem-ne, que com a presidenta hi hagi una dona, pel paper de la dona també. Heu dit, no?, que és un esport molt femení, però no sé si tots aquests clubs, tots aquests..., també hi juga un paper important el rol d'aquest lideratge femení, no? Una mica per saber la foto en el que és el voleibol.

I, llavors, també la idea de que una de les coses que ens preocupa amb l'esport també és com veieu el català dintre del voleibol, eh? També seria important.

I des d'aquí també tot el suport, que nosaltres veiem la importància de la llei de l'esport, perquè, sobretot, nosaltres hi som a darrere. I quan el Govern ho porti, doncs també nosaltres ens hi sumarem, perquè sabem que això us pot donar estabilitat i, com dèieu al principi, no viure de subvencions, sinó viure d'aquesta consistència que us pot donar, doncs, un volum de diners, que és el gran problema per anar fent esport.

Però, tot i així, gràcies per la feina que feu.

El president

Gràcies, diputada. És el torn

Fitxer 18CE3

del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Marta Vilalta i Torres

Sí; moltíssimes gràcies. Bona tarda i moltes gràcies també per la vostra participació, compareixença avui a la Comissió d'Esport. Un agraïment per totes les explicacions, dades i informacions i també problemàtiques que heu traslladat, però també per la feinada que feu amb els projectes que també ens heu presentat i amb aquesta progressió des de l'any 2008, no?, la fotografia que ens feu fins actualment, aquesta expansió i creixement del vòlei, que vol dir que s'ha consolidat. I això, sens dubte, és gràcies a moltíssima gent d'arreu del país, però també, segur, doncs a una junta directiva amb la Maribel, no?, al capdavant, que segur que ho ha fet possible.

Parlàveu d'aquestes dades, i ara m'hi referia, de l'esport en expansió, i ens n'alegrem, perquè l'esport –ho reiterem moltes vegades aquí, eh?– és salut, és benestar, és valors, és cohesió, és moltíssim més que una pràctica esportiva. I el vòlei, en ser esport d'equip, doncs també aporta tots aquests valors, no?, d'equip, de compartir, d'ajudar-se, de companyonia. Ens heu traslladat problemàtiques, però també heu aportat solucions, i això doncs també us ho volem agrair i fer un reconeixement d'entrada, i demostra, vaja, eficiència i lideratge, que en parlàvem també, eh?

El projecte de vòlei en expansió. És fantàstic aquest projecte. Esperem que pugui, no?, tenir tan bons resultats com ha tingut en aquestes experiències embrionàries a Terres de l'Ebre i a Lleida, amb aquests nuclis que van creixent i que es van consolidant. Al final, creiem que és una molt bona iniciativa. Parlem d'igualtat, parlem d'equitat a nivell territorial, de la gestió de l'èxit, no?, d'ordenar aquest creixement, i això, bàsicament, és..., d'aquesta equitat territorial, pensant en la Catalunya sencera. I, per tant, crec que s'ha de fer un reconeixement.

Sí que voldríem preguntar sobre aquest projecte. Parlàveu de molta complicitat amb els consells esportius; segurament més actors, òbviament, si ja hi ha clubs, no?, que estan implantats. També saber la implicació dels ajuntaments, si són un actor clau, si també hi heu parlat, si us ajuden, si s'hi posen, d'alguna manera, bé, si... En fi, quina n'és la participació. Per interès, diguéssim.

Ens heu parlat també del projecte, o de la demanda, en aquest cas, de les carpes portàtils, i que es puguin, no?, instal·lar, que puguin servir d'instal·lació esportiva per practicar el vòlei. Aquí el Pau, el company del Partit Popular, ja ha fet moltes preguntes, que doncs ens hi sumem. També saber si aquestes carpes són només per poder practicar el vòlei o també serien aprofitables per practicar algun altre esport, ja que vosaltres dèieu: «Compartim instal·lacions on hi podem practicar.» Si aquestes carpes també doncs es podrien aprofitar o no per a altres esports.

I, després, un parell de temes més amb els vint segons que queden. Heu parlat que el vòlei és un esport eminentment femení. Saber quin és el percentatge de llicències femenines que hi ha, més o menys quina són les quantitats en les que us moveu.

I, bàsicament, sobre la llei doncs compartim la necessitat. Sabem que aquesta és una prioritat de la legislatura. Ja fa molt temps que se n'està parlant. El país necessita l'actualització de la llei de l'esport. I serà important, doncs, per nosaltres escoltar-vos també quan tinguem la llei aquí en tràmit al Parlament, saber què és tot allò que podem fer per millorar-la.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. És el torn ara del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya.

Alberto Tarradas Paneque

Moltes gràcies, president. I moltes gràcies per la seva compareixença, per haver explicat doncs tan bé tota la funció que està fent la Federació Catalana de Voleibol i doncs tenir aquesta oportunitat de venir aquí al Parlament a explicar la situació que es travessa actualment.

Han comentat que una de les zones on... Em sumo, evidentment, a tot el reconeixement que han fet tots els grups parlamentaris. Passa que parlar l'últim..., al final sembla que ets repetitiu, no? Si continues amb el mateix. Que ens hi sumem, evidentment, al reconeixement cap a la nostra federació. Un esport, com han comentat, doncs que és majoritàriament femení. Des de VOX doncs volem donar-hi suport.

Quant a la situació territorial, han comentat que a Barcelona poder és on hi fan falta més instal·lacions. Hi ha algun lloc on...? No sé si tenen alguna xifra de, exactament, el que s'hauria de menester aquí a la zona de Barcelona i a altres comarques de Catalunya.

I també –per llançar-los una altra pregunta– han comentat la retallada de subvencions que es va patir a la crisi de 2008. Evidentment, doncs després va venir també la pandèmia. Hi han hagut federacions que ens han comentat que des de la pandèmia doncs no han recuperat les inversions anteriors, no?, que hi havia una projecció de que havien de rebre tantes subvencions perquè vostès puguin desenvolupar la seva feina, donar aquest suport als clubs i als esportistes, i des de la pandèmia doncs no s'han acabat de recuperar.

Comentaven que també durant aquests anys doncs han experimentat un gran creixement. Hi han hagut doncs moltes persones que s'hi han inscrit, que ja doncs s'han federat –no?, seria la paraula. I han vist que aquest creixement sigui correspost també per la Generalitat de Catalunya? Els ha acompanyat en aquest sentit? Han notat més suport? I, sobretot, des de que aquesta legislatura doncs hem tingut la novetat de tenir una conselleria d'Esports, han notat un millor tracte? S'han sentit més acompanyats? Han tingut resposta? No només sentir-se acompanyats, sinó que hi ha hagut resposta a les demandes? Han notat una diferència des de que tenim la conselleria d'Esports amb abans?

Sí que jo ho deixaria aquí. I un nou agraïment. I, en qualsevol cas, estendre la mà per si hi ha alguna qüestió que puguem comentar doncs en un altre moment que ens puguem reunir i puguem xerrar tranquil·lament.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. I és el torn ara del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar.

Mónica Ríos García

En tot cas –gràcies, president– era el *penúltim*: l'última soc jo. (*Veus de fons.*) Vull dir que... Estem aquí, encara que no li agradi. Bé, en primer lloc, sí que voldria donar

les gràcies a la senyora Zamora, presidenta, i a la senyora Rigol per acompanyar-nos avui a la Comissió d'Esports. I, naturalment, felicitar-les, no?, perquè ha explicat una mica aquest recorregut financer, que és prou important, perquè al final, no?, tot depèn de recursos. I també felicitar-les per la bona tasca, diguem-ne, financera. A més a més, ajudant econòmicament amb imports importants als clubs, no?, que són els que aterren al territori, que és de lo que estem parlant avui.

Bé, ja ho saben, que a nivell institucional em consta que el delegat territorial va estar a la seva presentació, no?, recolzant institucionalment el seu projecte, aquest que ens han presentat avui a la comissió, el «Vòlei expansió: una ciutat, un club», que ens sembla un projecte molt interessant i, a més, d'èxit, tal com han explicat, no? I una manera molt efectiva de donar a conèixer també el voleibol, perquè, tot i que sigui un esport..., majoritàriament es coneix, és veritat que al territori, amb les dades que ens han posat sobre la taula, no acaba d'aterrar territorialment, per lo que sigui, i aquest projecte diguem que d'alguna manera arregla aquesta divergència. Bé, és veritat que, mirant el projecte, s'alinea totalment amb el propòsit, diguem-ne, de la conselleria d'Esports. El departament també treballa per garantir aquesta equitat en l'accés a l'esport a tot el territori, amb una planificació esportiva cohesionada i descentralitzada, que és el propòsit principal, no?, que jo, diguem-ne, he captat d'aquest projecte.

I és cert, és veritat que al territori manquen molts equipaments esportius, que segurament és una barrera, precisament, per poder practicar aquest esport. I sap que el..., suposo que coneixen que el Departament d'Esports està treballant actualment en un pla de xoc per a la millora dels equipaments esportius. És veritat que estan treballant inicialment, no?, per allò de que amb els recursos hem de prioritzar, diguem-ne, adequar aquells que n'hi han d'existents. Perquè és veritat –i tots ho coneixem, que molts aquí hem estat en l'àmbit municipal– que hi han equipaments que cauen a trossos, literal, vull dir que... Llavors, estan prioritzant, diguem-ne, aquesta *puesta a punto*, no?, dels equipaments, però amb la voluntat també, després, de caminar cap a aquesta, diguem-ne, construcció de nous equipaments. Perquè és veritat que, com deien, en falten, i sobretot perquè estiguin presents d'una manera més equitativa al territori, no només a les grans ciutats, no?, que tothom pugui accedir a l'esport.

I, evidentment –que jo, clar, ho he de dir, perquè a nosaltres ens toca–, si hi haguessin pressupostos el Departament d'Esports segurament ho tindria molt més fàcil per tirar endavant aquest tipus de projectes. Vull dir que, evidentment, jo entenc que l'oposició demani, però també hauria de col·laborar perquè es pogués fer realitat.

Moltíssimes gràcies per acompanyar-nos avui.

El president

Gràcies, diputada. I ara teniu un torn de deu minuts per contestar.

Maria Isabel Zamora Gómez (presidenta de la Federació Catalana de Voleibol)

Molt bé. Moltíssimes gràcies. Si els sembla, doncs intentaré agrupar-les. Com que hi han preguntes que van relacionades totes..., o en blocs, diríem, doncs intentaré agrupar-les per economia dialèctica de la intervenció, no?

Algunes qüestions prèvies que m'agradaria dir. El vòlei és un dels esports més practicats al món, d'acord? Sempre diem: és un esport minoritari. I jo sempre que faig presentació d'equips, de clubs, sempre dic: no, igual som un esport poc mediàtic, però no minoritari. Som un dels esports més practicats al món, d'acord? Això, després, nosaltres a Espanya tenim unes particularitats per la mala gestió de la federació espanyola –ho dic obertament, però no entraré en aquest meló–, i, després, a Catalunya doncs en tenim unes altres, d'acord?, que això en un altre fòrum, si voleu, us ho explicaré, perquè hi han querelles penals pel mig.

Per tant, dit això, ubicant també... Hi havia una de les preguntes..., que quin és el percentatge, perquè es parla del vòlei com a esport femení. Nosaltres estem en un setanta-cinc per cent de llicències femenines de *pràctica esportiva*. Per què dic «de pràctica»? Em refereixo a jugadores, d'acord? Quan passem a entrenadores o a àrbitres el tema canvia, no? Que això anava una mica lligat a la pregunta que se m'ha fet també sobre les dones directives, no?, en una federació en la que hi ha un volum de llicències eminentment femenines? Doncs això no va de la mà, evidentment. I no va de la mà per les característiques en les que es fa de dirigent.

La falta de professionalització de dirigents, això no és una qüestió d'homes o dones –sento dir-ho, d'acord?–, i potser agradaria que el discurs fos una altra. No és un

tema d'homes o dones; és un tema de com es fa de dirigent a Catalunya. Jo ara mateix estic de presidenta de la Federació Catalana de Voleibol, sense sou a la Federació Catalana de Voleibol i amb una responsabilitat civil, penal i patrimonial pròpia de 5 milions d'euros. Aquesta és la realitat. A partir d'aquí, podem tenir presidents o dirigents que vulguin anar simplement a inaugurar coses o a entregar premis. Hi han altres dirigents que professionalment..., jo soc graduada social, treballo a l'Administració pública com a *controller* financer, per tant, la meva formació acadèmica i la meva professió m'han permès tots aquests anys tenir flexibilitat horària a la meva feina i poder fer a la federació gratis el que faig a la meva feina guanyant-me la vida bé. Però aquesta és la realitat, per a mi, per a un home i per a una persona que se senti ni home ni dona; vull dir que això és un tema que amb la llei de l'esport s'ha de solucionar.

O, en aquest cas, just avui ens ha arribat una consulta de la sectorial d'esports –o..., bé, no ho sé, venia de la Generalitat–, una consulta sobre la modificació del decret d'entitats esportives de Catalunya respecte a la modificació de la professionalització dels dirigents, que s'està *en ello* i que espero que arribi aviat a bon port si volem que realment això no sigui esport de risc, lo de ser dirigent a Catalunya, sinó que realment tinguem gent que s'hi pugui dedicar i es puguin doncs assumir les responsabilitats d'acord amb la responsabilitat real que es té, no?

Lligat això amb la conselleria, doncs com hem viscut la conselleria. Jo porto des del 2008. He viscut diferents grups al capdavant d'Esports. Haig de dir que la nostra relació amb el Govern, amb el que estigui, doncs sempre ha estat bona. Insisteixo que hem passat la pandèmia, la crisi del 2008, s'han passat èpoques de tot tipus, però sí que crec que puc dir que, quan tractem amb vosaltres, si m'ho permeteu, doncs sí que crec que és important identificar, quan estàs davant d'algú que t'ha d'ajudar o que t'ha d'ajudar a tirar endavant el teu projecte, detectar si té dos característiques: una, voluntat per fer les coses, voluntat política, i, després, capacitat per fer-les. Capacitat, no em refereixo a la capacitat personal de desenvolupament, sinó a capacitat de que hi hagin pressupostos o no n'hi hagin o el que sigui, d'acord?

I haig de dir que en aquesta època –no parlaré de les anteriors, que insisteixo que sempre hem tingut bona relació amb el Govern– crec que la conselleria era absolutament necessària. Crec que és absolutament necessari que la conselleria pugui comptar amb pressupostos de conselleria, perquè, si no, al final anem amb una sabata i una espadenya. I almenys la tranquil·litat, per lo que ha aterrat en el món de l'esport, és que la conselleria té voluntat d'escoltar, que es van solucionant coses, que realment hi ha aquesta voluntat d'anar cada vegada a més. Aquest projecte es va presentar fa temps a la conselleria. Haig de dir que el meu interlocutor, normalment, en aquestes coses és el senyor Abel Garcia, secretari general de l'Esport, per raons d'economia d'agendes, i haig de dir que la relació és molt positiva.

I, de fet, doncs estem també treballant amb la Generalitat una construcció de pistes de vòlei platja a la Blume d'Esplugues, conjuntament amb la Generalitat, per fer el projecte d'alt rendiment de vòlei platja català, igual que tenim el grup de Blume de pista, no? Per tant, en aquest sentit, jo el que sí que espero és que aquesta nova llei de l'esport, que segur que impulsareu, doncs realment pugui donar totes les eines que necessita l'esport per continuar creixent, sumades a la ja existent de la conselleria.

Se'm preguntava també... El tema de les carpes; el projecte, en concret, de carpes, quantes carpes estan operatives. Bé, tornem una altra vegada a la capacitat, a la possibilitat, a

Fitxer 18CE4

la capacitat com a possibilitat. Aquest projecte es va presentar per primera vegada l'any 2019, d'acord? O sigui, crac!, *¡sorpresa!*, el 2020 s'ha aturat tot. Hem de tornar a actualitzar preus. No sabem què passarà, etcètera. Actualment, doncs estem parlant amb diferents ajuntaments, però materialitzar que un ajuntament doncs localitzi un terreny on col·locar la carpa... –sempre recomanem que es faci a prop d'una altra instal·lació esportiva per evitar obra civil de construcció de vestuaris, etcètera–, doncs bé, són coses que van a poc a poc. Són coses que esperem, a més a més, amb aquesta compareixença, doncs que siguin idees que puguin ajudar a solucionar aquesta manca d'instal·lacions.

Que també vull dir..., no vull donar un missatge pessimista. Jo no sé si manquen instal·lacions o realment és que cada vegada la ciutadania fa més esport. La pandèmia, nosaltres vam trobar un augment de llicències important amb la pandèmia i pressuposem que la causa és precisament el tancament que es va produir i la necessitat que vam entendre tots, no?, de que havíem de mobilitzar-nos i de fer esport. Per tant, jo crec que hi ha un increment de pràctica esportiva important i potser les instal·lacions que hi han no són suficients. Igual també s'han de buscar altres fórmules. Crec recordar que el pavelló de Cornellà que hi havia, les instal·lacions de Sant Ildefons, un pavelló molt antic, es va tirar avall, s'hi va fer un bloc de pisos, però el pavelló continua estant a sota el bloc de pisos. Vull dir que a vegades solucions n'hi ha. Estem plantejant això, que és una solució de 250.000 euros o 300.000, IVA inclòs, davant d'un pavelló que val 8 milions d'euros. O sigui, hem de dimensionar les coses. Però, probablement, poden haver-hi altres fórmules per generar espais i, a més, que siguin de pràctica multiesportiva.

També m'havíeu demanat si aquestes carpes estan pensades només per a vòlei o per... No, són carpes multiesportives. Al final estem parlant de tapar uns espais. Evidentment, si el finançament el fa la federació de vòlei, la federació de vòlei demanarà que l'exclusiva o la prioritat sigui per a vòlei, però això no vol dir que siguin espais només per a voleibol, no?

Em preguntava també el diputat de VOX el tema de les xifres, si havíem recuperat econòmicament des de la pandèmia les aportacions, no? No, evidentment que no, però no des de la pandèmia. L'any 2008 la subvenció de la Federació Catalana de Vòlei havien de ser 408.000 euros, d'acord? —estem parlant de l'any 2008. La subvenció avui de la Federació Catalana de Vòlei diria que estem a 350.000, «aprox». No em vull equivocar, però us estic parlant de la xifra de memòria. Vull dir que no, les xifres no s'han recuperat, almenys a la fase de vòlei. No sé altres..., jo diria que cap federació. I per això també s'estan fent campanyes de demanar l'u per cent del pressupost de la Generalitat cap a Esports des d'entitats com la Unió de Federacions Esportives de Catalunya, entitat a la que, lògicament, pertanyem i, a més a més, ostento càrrecs en aquesta entitat.

Sobre el català dins del voleibol. Jo crec que al final doncs tenim també... La federació, lògicament, la seva llengua és el català. Som un esport que també té molta acollida respecte a professional, sobretot professionals, vinguts d'Argentina –el vòlei a Argentina és un esport molt potent–, i nosaltres aquí acollim molts professionals argentins, que, la veritat, crec que no tenen cap problema per professionalitzar-se en el nostre territori, però tampoc és que tinguem detectat que tinguem problemes de llengua en els nostres clubs. Crec que hi ha una sintonia bastant regular, per dir-ho per dir-ho així.

Espero no haver-me deixat cap de les preguntes. He intentat agrupar-les, com us deia. El paper de la implicació dels ajuntaments, també, que ens comentàveu, amb el Vòlei Expansió i altres. Doncs bé, nosaltres al final sempre intentem pivotar en projectes com el Vòlei Expansió o qualsevol altre projecte. El nostre punt de pivotar sempre és el nostre club, allà, per una qüestió d'optimització de recursos. Això no vol dir que no parlem, evidentment, directament amb les institucions; clar que ho fem, de manera coordinada. Però sí que comencem, iniciem sempre amb el club, que és el que ens obre, diguem-ne... El que fem és no saltar-nos la nostra entitat, per d'aquesta manera doncs pivotar després en l'ajuntament, consell esportiu, escoles o el que sigui necessari, perquè, lògicament, a cada lloc doncs fem el que considerem que és el més adient. Espero haver-vos contestat a tot.

Moltíssimes gràcies.

El president

Moltes gràcies. Si no hi ha cap puntualització per part dels grups parlamentaris, suspenem la sessió per acomiadar aquests compareixents i portar el següent.

La sessió se suspèn a... i es reprèn a...

El president

Molt bé. Doncs reprenem la sessió.

**Compareixença d'una representació de la Taula de Castelldefels
per a informar sobre la situació de l'esport formatiu**

357-00721/15

En aquest cas, amb el punt següent de l'ordre del dia, que és la compareixença d'una representació de la Taula de Castelldefels davant d'aquesta comissió per informar sobre la situació de l'esport formatiu. Ens acompanyen el senyor Francesc Xavier Santaló Bayona, vicepresident segon, i els portaveus Manuel Estepa Jiménez i el senyor, també, Miguel López Sánchez. Teniu un temps de quinze minuts per a la vostra intervenció; després els diferents grups intervindran tres minuts i us faran les qüestions que considerin; després tindreu un segon torn de deu minuts per contestar allò que pugueu o considereu. Per tant, quan vulgueu, doneu a aquest botó i..., qui hagi de parlar. Doncs quan vulgueu.

(L'exposició va acompanyada d'una presentació de xarts, que es pot consultar a l'Arxiu del Parlament.)

Francesc Xavier Santaló Bayona (vicepresident segon de la Taula de Castelldefels)

Hola, bona tarda a tothom. Des de la Federació Catalana de Basquetbol, el tema dels professionals de l'àmbit esportiu... Tots els professionals o tota la gent que intervé d'una manera o una altra en l'àmbit esportiu, en la gestió del nostres clubs, que, a més a més, el sistema de clubs és un model d'èxit en el nostre país, tenen dificultats per trobar l'encaix normatiu per poder participar de les activitats dels propis clubs i, a la vegada, percebre o no percebre una retribució per aquestes feines que fan. En un moment donat, van sortir una sèrie d'inspeccions de treball a diferents clubs que van posar sobre la taula aquesta problemàtica. I, juntament amb la Taula de Castelldefels, es va iniciar tot un procés per intentar corregir aquesta situació, buscar els elements que ens permetessin millorar. Ara, abans, ho comentàvem: ja fa tretze anys que portem estudiant aquest tema, i volem fer partícips i còmplices d'aquesta solució absolutament tots els estaments que tinguin alguna relació amb això o que ens puguin ajudar. I, per tant, som aquí.

Cedeixo la paraula. El Miguel continuarà i us explicarà una mica el detall d'això.

Miguel López Sánchez (portaveu de la Taula de Castelldefels)

Hola, bona tarda. En primer lloc, gràcies per la invitació que ens han fet per poder venir a explicar una situació, tal com ha explicat el company Santaló, que portem ja molts anys de lluitar, d'intentar arribar a algun acord per solucionar un problema que

tenim sobretot a lo que es diu l'esport base, que és lo que realment a nosaltres ens interessa, no? Està molt bé parlar de l'esport, l'esport d'elit, però si no hi hagués a darrere els clubs i entitats de l'esport popular, de l'esport base, seria molt difícil arribar als nivells de qualitat que té l'esport d'elit.

Nosaltres, en principi, pensàvem que, allà per l'any 2013, després de tota una sèrie d'inspeccions que havien fet a les entitats esportives, s'havia de trobar una solució a aquest problema; problema que era, per un cantó, el tema de les cotitzacions a la seguretat social i el tema de les contractacions. I, després d'una moguda que va haver-hi... –si m'ho permeteu, com passo...? (Pausa.) Perdó. Vam fer aquesta introducció, perquè creiem que és important, no?, la introducció que...

Com us deia abans, les entitats donen una quantitat econòmica als entrenadors, al director esportiu, «utillers», delegats..., a lo que nosaltres denominàvem «assistents de serveis esportius», no? Hi havien dos formes de donar aquestes quantitats de diners: per un cantó, seria el sou, o la compensació per les despeses ocasionades per l'activitat. Si és el sou, ha de ser a través d'una contractació segons la legislació laboral vigent. El tipus de contracte, actualment, ha de ser el fix discontinu, i l'aplicació –que creiem nosaltres que és el que més s'hi acostà– és el conveni col·lectiu estatal d'instal·lacions esportives i gimnasos. I si és una compensació econòmica per les despeses,

Fitxer 18CE5

s'ha d'aplicar legislació que hi hagi a la comunitat autònoma que sigui, i, si no existeix, la llei estatal.

Com he dit abans, al principi, arran de les inspeccions aquestes del 2013, va haver-hi un moviment, que creiem que va ser molt important i molt interessant, de gent que no tenia clar el que estava passant. Sí que és veritat que va haver-hi aquestes inspeccions, però aquestes inspeccions –nosaltres, després d'haver tingut reunions amb la seguretat social i amb clubs afectats– no era una ordre que havia vingut de dalt per fer les inspeccions, sinó que havien sigut sempre a través de denúncia de les persones, no?: entrenadors, jugadors o qui fos, no? Com he dit, havia [#00.51] aquest moviment, un moviment que va ser molt gran, i d'alguna forma es va pactar

que la Secretaria General de l'Esport en aquell moment fes, a través dels seus contactes i a través dels diputats d'aquí del Parlament, aquesta reivindicació a Madrid. Perquè, clar, la solució de la que estem parlant..., no és una cosa que es pugui solucionar aquí a Catalunya, ja que és lo que ens afecta es legislació laboral i de seguretat social que ens afecta a nivell de tot l'Estat espanyol, no?

Llavors va arribar una moratòria, i es va fer un estudi el setembre de 2014; un estudi en el que estava el ministeri en aquell moment, estava el Consejo Superior d'Esports, el Ministeri d'Educació, Cultura i Esport, representants del Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social, Inspecció de Treball, [01.44] Tresoreria. I van fer un estudi. L'estudi, la resposta la... Jo suposo que els han donat també a vostès ja tota la documentació, però bé. Aquí explica la resposta, que en un resum lo que diu és que el grup de treball, davant de la dificultat que observa sobre poder ignorar el caràcter laboral de prestació de serveis que uneix aquests clubs i entitats esportives amb els seus treballadors, eleva la proposta de regularitzar la relació entre les parts per mitjà del contracte a temps parcial –que en aquell moment encara existia el contracte a temps parcial– i en el cas que es procedeix.

Després d'això, nosaltres vam crear la Taula de Castelldefels. La Taula de Castelldefels és una plataforma que en un principi estava constituïda per clubs de bàsquet i un d'handbol, i el seu nom ve perquè la primera reunió la vam tenir a Castelldefels. No té cap altra connotació, eh?, vam posar merament això, no? I vam començar a veure què és lo que es podia fer. Nosaltres vam fer la reflexió que, si es contracta, hi havien incompatibilitats –encara n'existeix alguna– de funcionaris, estudiants amb beques, pensionistes –encara que això ara s'ha arreglat una mica–, aturats inscrits i cobrant prestació. Hi havia incompatibilitats si havies de fer-li un contracte laboral a qualsevol de les persones afectades, no?

El contracte fix discontinu no s'ajustaria a la necessitat de contractació de cap de les dos parts. Tots sabem, tots els que ens belluguem dintre del món de l'esport sabem que sobretot els entrenadors, i inclús alguns jugadors, està en funció dels resultats. Si un entrenador el tens contractat i no et funciona, doncs l'any següent el vols canviar. El món de l'esport és així; tant a l'esport d'elit com a l'esport base tenim aquest problema. És un dels problemes que ara tenim, amb l'última reforma laboral,

en la que els contractes ara són fixos discontinus. Llavors, quan s'ha d'acomiar alguna d'aquestes persones, doncs et poden denunciar i has de pagar la indemnització que correspongui, perquè no és finalització de contracte, sinó que és un acomiadament que es fa d'aquesta persona.

El tercer punt, que és importantíssim per als clubs, que era que això suposava prop d'un cinquanta per cent de la seguretat social, a gestoria, riscos laborals, etcètera, etcètera. Les conseqüències? Bé, doncs increment de la partida de despeses dels pressupostos. La segona seria que s'han de buscar recursos econòmics per equilibrar aquell augment. Quina és la forma més normal? Augmentar les quotes dels practicants. Això a què ens portarà? A la possible disminució, que s'ha donat en alguns llocs, de practicants en no poder pagar quotes.

I l'últim punt, que creiem que és molt important, ja que a l'esport base fonamentalment no només es fa esport, sinó que, de fet, té també un rol social i esportiu. I, llavors, entenem que el cinquè problema social seria el sanitari.

Nosaltres, el 2017, vam fer un estudi de 450 equips en total, i sortia aquesta... No l'hem volgut variar perquè es vegi una mica lo que en aquell moment teníem, no? Això és lo que teníem: una retribució mitjana de 247,88 euros, i les incompatibilitats estaven al voltant dels 23,70 per cent de la gent que va contestar l'enquesta que vam fer nosaltres en aquell moment, no? Amb aquesta situació nosaltres vam decidir fer una feina per poder veure quin seria el resultat.

I el resultat va començar..., a part d'aquelles mogudes, que no només es van fer a Montjuïc, sinó també recorde la reunió que es va tenir al Baix Llobregat, a Sant Joan Despí, amb el Consell Esportiu del Baix Llobregat, també es va fer –que aprofito per saludar el president, que està aquí també– doncs per explicar aquesta situació, per veure què és lo que es podia fer. I nosaltres vam elaborar una proposta, i lo primer que vam fer és demanar reunions amb tots els grups polítics d'aquí del Parlament de Catalunya i amb el secretari general d'Esport que hi havia en aquell moment, que era l'Ivan Tibau. Vam tenir aquesta reunió, però tothom et deia lo mateix: «Nosaltres no podem legislar. Això s'ha de portar a Madrid.» I a Madrid ens en van anar, eh?

Vam anar-hi i vam començar a tenir reunions a Madrid també amb tots els grups polítics. I d'alguna manera doncs no posaven pegues a la proposta que nosaltres

portàvem, tot el contrari, que hi havia la proposta que es podia entendre, però que, bé, se n'havia de parlar. Vam continuar reunint-nos. Vam tenir reunions amb la Seguretat Social, amb el Consejo Superior de Deportes, quan en aquell moment el president era el José Ramón Lete, i tots ens deien lo mateix, sempre: «Està bé, està bé, hem de legislar, hem de buscar solucions.» Havien de buscar solucions. I vam arribar inclús a participar dintre de les ponències que es van fer quan es va elaborar la *ley del deporte*, que això em sembla que va ser el 2018, no? També vam participar en les ponències aquelles per explicar la situació que hi havia. Però, bé, aquell mateix dia va ser quan es va fer la moció de censura i va sortir un altre govern.

Tot això es va alentir una vegada més. I quan volíem fer..., una altra vegada relançar-ho, va haver-hi unes altres eleccions. Clar, en aquests processos, els partits polítics, malauradament, o, bé, o ho han fet... –no ho sé, no vull jutjar aquest tema–, però totes aquestes coses queden frenades. I quan vam voler nosaltres una altra vegada retornar a agafar aquest tema, ens vam trobar amb la pandèmia. O sigui que una altra vegada frenats. Bé, va passar la pandèmia, que han sigut dos anys. De totes formes, vam tenir contactes per via telemàtica amb grups polítics... Bé, doncs tornarem, tornarem, tornarem. I, al final, hem dit que una altra vegada volem tornar a aquest tema, no? I aquest tema ens ha portat a una situació que va variar l'any passat –i ara el meu company ho explica– que és lo que va sortir en una negociació que es va tenir a Madrid amb lo de les..., no recordo quines taxes, era la bonificació que s'ha donat a tots els equips que tinguin menors d'entitats sense ànim de lucre. S'ha d'explicar això també, perquè, clar, hi ha gent que entén que qualsevol club de primera divisió de futbol o de [#09.25] poden agafar-s'hi. No. A futbol només que poden agafar-s'hi el Barça, el Real Madrid, el Bilbao i l'Osasuna. La resta són SAD, i al ser SAD ja no poden agafar-se a aquesta bonificació, no? Vull dir que el futbol perquè tinguem en compte... Si tenim el bàsquet ens passarà lo mateix, que en el bàsquet, traient el Barça i el Madrid, crec que *todas las demás son SAD*, eh? I si anem a altres esports tindrem aquest problema. I va haver-hi aquesta modificació o aquesta bonificació de la seguretat social.

Manuel Estepa Jiménez (portaveu de la Taula de Castelldefels)

Al final, fent una miqueta..., anant una miqueta al principi, a la intervenció del Francesc Xavier, quan ha parlat de que el model esportiu que tenim aquí a casa nostra és un model esportiu d'èxit, i és veritat, és un model d'èxit rotund. Però és un model que està en seriós perill de fer pum qualsevol dia. Una de les raons principals és aquesta, és a dir, el tema de la inseguretat jurídica que tenim ara mateix les juntes directives dels clubs ens fa plantejar-nos moltes coses envers la situació que ens podem trobar a nivell particular, patrimonial, etcètera. Jo soc president d'un club, i, bé, des del principi vam estar a la taula, dels primers que vam estar-hi. I, bé, la situació, dic, és una situació..., el model aquest està en perill.

Aquest nou marc laboral que s'ha elaborat ara, que es va aprovar al desembre, és una part relativament important de la proposta que havíem portat a tots els estaments polítics del Congrés dels Diputats, a Madrid. Ho havíem portat a la..., havíem parlat amb el director general de la Seguretat Social, el Francisco Martínez, al seu moment; vam parlar amb dos presidents del CSD..., no, tres, perdó, tres: amb el Lete, amb la María José Rienda i mai em recordo com es deia aquest que era de Cerdanyola. Perdoneu, no recordo el nom ara. S'ha parlat a totes les instàncies, això, i tothom troba que és això necessari. Tothom té un nebot o un fill o un cosí que juga a futbol o que fa no sé què, i tothom troba que això és necessari. Però, al final, el marc que s'ha donat ara, el marc laboral que s'ha dotat ara tampoc és un marc suficient, ni molt menys. Encara que hi ha una bonificació, encara que per la vessant econòmica, bé, podem dir que està més o menys bé, aquest marc que hi ha ara mateix és totalment insuficient per a les entitats.

I, bé, una de les intencions que tenim a la taula és mobilitzar una miqueta el teixit polític d'aquí de casa nostra perquè això arribi on hagi d'arribar, i això, doncs, al final, aquest marc, es faci lo més quadrat possible. Ara és una mica informe, però hauríem de poder-ho arreglar bastant; sense gaire es pot arreglar molt aquí.

El president

En tot cas, quedarà, després, la segona intervenció per ampliar la primera i també per a aquelles coses que plantegin els diferents grups. Jo, d'entrada, cedeixo el torn que em tocaria amb aquests tres minuts que us heu excedit, tot i que som el grup

proposant, el dels Comuns. I, per tant, és el torn ara del Grup Parlamentari de Junts. Endavant.

Isaac Padrós i Suarez

Gràcies, president. Senyor Estepa, senyor López, senyor Santaló, els agraïm la compareixença i la feina feta a la Taula de Castelldefels. Francament, escoltant-los m'ha fet pensar en el fet que quan es parla des del coneixement, des de l'experiència i la preocupació dels clubs, aquest Parlament té, tenim l'obligació d'escoltar, i amb molta atenció. Saludar també els representants de les entitats que ens acompanyen.

Francament, darrere del que proposen no només hi ha normes, quotes i contractes; creiem des de Junts per Catalunya que és important que tinguem clar que el que hi ha són persones que fan possible que cada tarda milers d'infants i joves puguin entrenar, competir, aprendre i créixer en valors i civisme, cosa que a dia d'avui va molt escàs. Creiem que la qüestió avui és com garantim seguretat jurídica a les entitats esportives sense trencar l'equilibri fràgil que les sosté, i ens estem referint a clubs modestos, a juntes voluntàries, com bé deien, a entrenadors, monitors, delegats, fisioterapeutes i moltes altres figures que sovint, amb compensacions molt petites, o molt grans, en funció de com es miri, mantenen viu l'esport al nostre país. Tenim clar que regularitzar, sí, però protegir drets, també. I, per fer-ho, d'esquena a aquesta realitat, doncs

Fitxer 18CE6

tot plegat pot acabar convertint una bona intenció en un problema greu per a clubs i famílies, i per això cal que siguem molt responsables. També per això Junts hem fet feina útil. Vam posar aquesta carpeta damunt la taula a Madrid i, com bé saben, hem aconseguit una bonificació del cent per cent de la quota empresarial per a contingències comunes per a entrenadors i monitors de clubs no professionals que treballen amb menors de divuit anys. És un pas important. També sabem que no resol tot el problema, però demostra que, quan Junts és decisiu, l'esport català avança.

Ara bé, no ens podem aturar aquí. Queden fora delegats, preparadors físics, fisioterapeutes, psicòlegs esportius, majors de divuit anys i moltes altres figures imprescindibles. De fet, tenim clar que cal un sistema especial per als assistents de serveis esportius, per tant, proporcional, declarat, segur i, evidentment, assumible.

I en aquest marc els volem, des de Junts per Catalunya, formular dues preguntes. La primera és si saben si el Govern espanyol està disposat a completar aquesta reforma o només farà pedaçs, eh? Alhora, si saben també si el Govern de la Generalitat de Catalunya farà costat als clubs o continuaran mirant com Junts per Catalunya fa la feina que els altres no fan.

I la segona no és tan política; és més tècnica, i per això els demanarem si ens poden donar, si us plau, més detalls, és a dir, quin consideren que és el millor encaix normatiu per regular els assistents de serveis esportius sense deixar-los en aquells llimbs de la inseguretat actual, però també sense imposar als clubs un marc laboral i de cotització que no s'adapta a la realitat de l'esport base.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. És el torn ara del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Jordi Viñas i Xifra

Gràcies, president. D'entrada, agrair al senyor Santaló, al senyor Estepa i al senyor López doncs aquesta compareixença en representació de la Taula de Castelldefels i la feina que es fa des d'aquesta taula en defensar l'esport formatiu, que no és només activitat física, sinó que també és salut comunitària, educació en valors i en igualtat d'oportunitats. Des d'Esquerra Republicana sempre hem entès l'esport de base com una eina de país. En definitiva, quan parlem d'esport formatiu, per nosaltres parlem de garantir que qualsevol infant o jove, doncs visqui on visqui, tingui els recursos que tingui, vingui d'on vingui, pugui accedir doncs a la pràctica esportiva en condicions d'equitat.

Comentàveu que el 2013 doncs hi ha un aflorament d'una realitat que feia molt de temps que els clubs i les entitats esportives doncs tenien al nostre país. És que hi

ha molta gent que es dedica de forma voluntària, o gairebé voluntària, a fer que cada tarda doncs als nostres clubs, a les nostres pistes esportives, sigui de l'esport que sigui, doncs s'hi pugui realitzar, els joves puguin realitzar una activitat esportiva i que, fins al moment, doncs no estava de cap forma regularitzada. I, per tant, el que entenc que s'intenta amb aquesta inspecció, o el que afloren aquestes inspeccions és aquesta situació doncs de certa, diguem-ne, irregularitat, i que, per tant, d'alguna forma s'ha de poder compensar.

El que és cert és també que, com que el perfil de professional que es dedica a això no és una persona que d'alguna forma la seva activitat laboral sigui pròpiament aquesta, sinó que és un complement a altres activitats professionals, això suposa realment doncs un terrabastall a l'hora doncs de regular com regular aquesta situació. I, per tant, el que és important és que entre tots els que formem part doncs d'aquest Parlament siguem capaços de trobar entre tots doncs la manera de poder-ho resoldre o poder-vos acompanyar a com resoldre doncs aquesta situació que realment, com comentàveu, afecta bona part dels professionals, en aquest cas, doncs que es dediquen a l'activitat esportiva d'una forma complementària a la seva activitat professional.

A mi m'agradaria fer un parell o tres de preguntes. Doncs si tenen l'oportunitat de contestar, m'agradaria. D'entrada és: quina proposta o quin marc creieu viable per no posar en perill el model esportiu català? Jo crec que és important que..., entenc –amb el que heu comentat, eh?–que s'han buscat maneres alternatives, però que el plantejament que s'ha fet o la proposta que s'ha fet fins ara no és una proposta que encaixi suficientment en el model propi nostre, propi català, i, per tant, entenc que hi ha d'haver alguna altra opció o buscar altres propostes. I aquí, doncs, disposats a poder-vos acompanyar allà on sigui necessari per tal de trobar aquest marc més viable. Per això us demano si teniu una proposta o hi ha una proposta amb un marc viable que creieu que pot fer factible doncs aquesta regularització, aquesta situació doncs de més comoditat.

També m'agradaria saber, a nivell de suports públics actuals per a clubs i entitats, si els considereu suficients, si considereu suficient que hi hagi aquest suport. I quines mesures prioritzaríeu. I també m'agradaria saber com afecta la burocràcia

administrativa a les entitats petites i de base i quines simplificacions també proposaríeu en aquest sentit.

Moltíssimes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Passem ara al Grup Parlamentari del Partit Popular.

Pau Ferran Navarro

Bé; bona tarda. Donar les gràcies, com no podria ser d'una altra manera, al senyor Santaló, al senyor López i al senyor Estepa per la seva presència avui al Parlament i també per fer-nos arribar doncs aquesta anàlisi, la veritat és que molt acurada, i sobretot, també, doncs per aquesta voluntat de buscar solucions a una qüestió que és realment complexa. I és que la repercussió de cotitzacions a la seguretat social i la contractació dels assistents en activitats esportives és una qüestió que ocupa de manera general doncs la immensa majoria de clubs, com després, per part de les federacions, doncs afecta molt també la professionalització dels membres de les juntes directives i tot el que això comporta.

Per no repetir massa el que han dit els diputats anteriors i també el que han dit vostès, perquè ho puc subscriure de manera total, jo crec que el que hem de fer sobretot és una reflexió; és una reflexió profunda sobre quin és el model esportiu que volem i què creiem que ha de ser l'esport a casa nostra. I tot això passa per entendre que l'esport és salut. I si realment ens creiem que l'esport és salut, no ha de tenir el mateix gravamen a nivell fiscal que altres activitats. Per tant, l'esport necessita una discriminació positiva respecte a qualsevol altra activitat, perquè, com dic, és salut. Això passa que va poder ser efectiu doncs recentment amb aquesta bonificació del cent per cent de les quotes de la seguretat social doncs per als clubs sense ànim de lucre, però nosaltres considerem que tot això ha d'anar molt més enllà.

Ha d'anar molt més enllà perquè, en primer lloc, hi ha d'haver alguna possibilitat per tal de que les contractacions que efectuen els clubs doncs puguin cenyir-se a una modalitat contractual legal i que sigui realment útil. Moltes vegades, quan es legisla en el marc laboral, es pensa poc en quin serà l'impacte que això tindrà a les

empreses i també als clubs. I, després, una reforma fiscal a nivell de l'esport que ha de ser molt més ambiciosa. En el nostre cas, hem demanat en aquesta cambra, i ho hem demanat també a totes les comunitats autònomes on governem, i a la immensa majoria així s'està aplicant, la deducció a la declaració de la renda de la pràctica esportiva quan es fa doncs en aquest període de declaració de la renda. Tot parteix, com dic, d'aquesta reflexió, de si ens creiem que l'esport ha de ser salut. Nosaltres ens ho creiem, i, per tant, estem totalment d'acord amb aquesta i qualsevol altra iniciativa. I, així doncs, ens emplacem a poder-nos reunir en qualsevol altra ocasió. I podem assegurar, doncs quan siguem al Govern d'Espanya, la nostra disposició màxima per fer realitat tot el que ens comenten.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. I és el torn del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya.

Alberto Tarradas Paneque

Moltes gràcies, president. Moltes gràcies per la seva compareixença. Crec que han sigut doncs molt explicatius amb tot el que ens han portat. Creiem que aquesta situació, aquesta espècie de *limbo* que vostès mateixos deien, doncs s'ha d'abordar, s'ha d'abordar amb rigor i s'han de trobar unes situacions. Comentàveu: «Tenen la presentació.» Corregeixi'm, president, però em penso que no la tenim els grups parlamentaris. I si, en el cas que no... –em que penso que no. Però, en qualsevol cas, doncs agrairem que se'ns pugui passar tota la informació per poder-la analitzar detalladament i poder tenir després una reunió i buscar doncs la solució més adient, tant des d'aquí, des de Catalunya, com des del Congrés dels Diputats o, Déu ho vulgui, el Govern d'Espanya.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. I és ara el torn del Grup Parlamentari que dona suport al Govern, Socialistes i Units per Avançar.

José Ignacio Aparicio Ciria

Gràcies, president. I, bé, gràcies, i benvinguts també aquí a la Comissió d'Esports la Taula de Castelldefels, que és veritat que amb el nom de Castelldefels a vegades ens enreda, perquè algú es pensava que tenia alguna relació amb Castelldefels, tot i que els que tenim una edat ja sabem que venia..., d'on venia el manifest corresponent.

El món de l'esport català, especialment l'esport de base, funciona doncs, al final, gràcies a persones, a entitats com les vostres, que hi poseu hores, que hi poseu compromís i, al final, una enorme responsabilitat social. I és normal que, al final, tot això preocupi per la repercussió que pot tenir tot el..., quan entrem en el món de les contractacions, etcètera. Parlo com a persona que ha treballat en el seu moment d'entrenador, sense cobrar, quan et donaven un petit incentiu. I, després, també quan he estat a entitats esportives, en les que no sabies com fer-ho també i amb la por que va sortir després amb determinades responsabilitats.

Vau néixer de la inquietud i de la voluntat de diversos clubs del Baix Llobregat per defensar la viabilitat del model esportiu català, que ja hem parlat a bastament que és un model doncs basat bàsicament en entitats sense ànim de lucre, cosa que és molt important; basat en el voluntariat, en l'educació i en la cohesió social. I això, en un moment en què determinades interpretacions legislatives doncs equiparaven aquestes entitats amb societats mercantils, doncs posava molt en risc la continuïtat de molts clubs. Sobretot perquè va haver-hi un moment en què ningú volia ser president d'una entitat.

I és rellevant també, i ho vull posar en valor, doncs recordar que la taula va aconseguir mobilitzar moltíssimes entitats, no sé si més de cinc-centes entitats a la comarca, una xifra que no és en absolut menor. Vol dir que hi havia i hi ha una preocupació real i compartida i transversal sobre aquest tema i vol dir que heu sabut articular una resposta col·lectiva, propositiva i orientada a trobar doncs solucions negociades i assumibles.

Bé, tenia unes quantes preguntes també. Algunes ja les han comentat alguns grups, però sí que m'agradaria saber doncs com està, en quin moment us trobeu ara la Taula de Castelldefels; si encara teniu tot aquest suport, si heu assolit algunes de les fites o teniu intenció de continuar lluitant i buscant el suport, com s'està fent avui,

no?, de grups parlamentaris per pressionar a on s'hagi de pressionar per aconseguir els resultats que, bé, a tots ens agradarien per donar-li una estabilitat a aquest món. I doncs també m'agradaria preguntar-vos sobre el futur, doncs quines considereu que són les prioritats que des del vostre punt de vista doncs haurien de guiar les polítiques públiques de l'esport de base els pròxims anys. Perquè tenim aquest aspecte que hem tractat avui, però segurament n'hi ha més, i qui millor que vosaltres per explicar-les, que sou els que esteu dia a dia suportant aquest sistema, que és únic i que tant ens estimem aquí a Catalunya.

Reitero el meu agraïment, i moltíssimes gràcies per tot el que heu fet, el que esteu fent i el que fareu.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputat. Doncs ara teniu, això, un torn de deu minuts per acabar amb les propostes i contestar a allò que pugueu.

Miguel López Sánchez (portaveu de la Taula de Castelldefels)

Intentarem fer-ho lo millor possible, lo més ràpid. Una cosa que t'he dit abans és que també sempre hem tingut el suport de l'Ajuntament de Cornellà, que ens ha facilitat totes les sessions, actes que vam fer. I precisament avui també tenim el seu regidor d'Esports aquí amb nosaltres.

Dit això, nosaltres la proposta que fem, la primera proposta, creiem que és la més fàcil de totes, que és l'aplicació de l'article 7.5 del text refós de la llei general de la seguretat social, que diu: «No obstant el que disposen els apartats anteriors d'aquest article, el Govern, a proposta del Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social i escoltant els sindicats més representatius o el col·legi oficial competent, podrà, a instància dels interessats, excloure del camp d'aplicació del règim de la Seguretat Social corresponent les persones el treball de les quals per compte d'altri, en atenció a la seva jornada o a la seva retribució, pugui considerar-se marginal i no constitutiu de mitjà fonamental de vida.» Creiem que aplicant aquest article ja seria suficient, perquè això donaria peu a crear un sistema especial de la seguretat social. Creiem que això ja és una cosa important i no és massa difícil.

La segona proposta, la que nosaltres busquem, és repartir les cotitzacions a la seguretat social en tres o quatre segments, no? Tota la gent que estigui per sobre de l'SMI, règim general. La segona és una quantitat –nosaltres posem una quantitat, però això no té per què ser així– de sis-cents a l'SMI, un cinc per cent, i de 250 –que també és una proposta– a 600, un sis per cent. I tot lo que estigui per sota dels 250

Fitxer 18CE7

euros que estigui exempt de la seguretat social. Això sí, nosaltres sempre hem reclamat, sempre hem dit que ha d'estar declarat. Ha de ser una quantia que sigui declarada, no que jo te'l dono del meu... No. Tothom... Per què? Perquè lo que volem és que els directius de qualsevol entitat esportiva puguin dormir per la nit, que no tinguin problemes, que el dia següent té una denúncia i ja està. I això, nosaltres, des del primer dia. Des del primer dia que..., ja et dic, nosaltres, el 2015, a aquesta casa ens vam reunir amb tots els grups polítics, amb tots. No vam deixar a ningú... Manteníem reunions... I aquesta proposta ja la teníem des del 2015. Per què? Lo que he dit abans, no?: la proposta d'aquesta genera seguretat jurídica per als operadors i regularitzarà la situació contractual dels agents. És que creiem –ho he dit al principi– que la contractació actual és molt difícil –molt difícil– poder aplicar-la, perquè si ets fix discontinu ho tens per a tota la teva vida, i això en el món de l'esport no encaixa per enlloc, no? S'han de tenir en compte les incompatibilitats. I tornem a dir que aquesta quantitat ha de ser declarada.

S'ha preguntat com estem en aquest moment. Nosaltres, quan al 2024 vam començar una altra vegada a plantejar això, vam tenir una assentada amb grups polítics. Ens vam reunir amb el... Perdoneu. Els tinc aquí perquè no em deixi ningú. Ens hem reunit amb el PSOE, amb el PP, Sumar, amb Junts, Esquerra, de moment, i tothom ens deia que en aquest moment s'està discutint al Parlament espanyol l'estatut de l'esportista i que aquí podia encaixar. A veure, si algú de vostès ha llegit alguna de les ponències que s'han plantejat a l'estatut de l'esportista..., parla de l'esportista professional. L'esportista professional, i lo nostre no encaixa, però tothom ens deia: «No, quan surti aquí ja es tractarà.» I es van plantejar que participaríem, igual que estem aquí avui, en la ponència aquesta. Això va ser el 2025. Estem al

2026. S'ha fet una pròrroga en el treball d'aquesta comissió i no ens han dit re. I ja ho vam dir: no continuem amb tots els partits, perquè si tots ens diran lo mateix, dons deixem..., a veure què surt a l'estatut de l'esportista. Sí que és veritat que l'esperit de l'estatut de l'esportista vol assemblar-se a l'estatut de l'artista, que a l'estatut de l'artista sí que posa l'artista que surt a l'escenari, el tramoista, el director, o sigui, surt tota la gent que està dintre del món de l'artista. Que es podria també, per què no, ficar-ho aquí. Seria una sortida interessant. I tenim un altre exemple. O sigui, tenim per un cantó el tema de la seguretat social i, per altre cantó, lo de...

Però, clar, mentre tot això es fa, què passa amb els contractes? Aquest any ja s'estan acabant les temporades. Què fem amb els entrenadors que no els interessa tenir, per la raó que sigui, o perquè la junta canvia o perquè ho han fet tan malament que no ha baixat una categoria: n'ha baixat dos. O sigui, és així en el món de l'esport. Llavors, estem en un buit que no sabem lo que hem de fer. Sí que ho sabem, que hauríem d'anar i indemnitzar tota la gent que digui que no es renovava la contractació. Això és lo que ens trobarem tots, no només la gent que pugui estar a la Taula de Castelldefels: tota la gent del món de l'esport. I en aquest moment són milers d'entitats les que estan afectades. I aquesta és la situació que tenim en aquest moment. I la proposta és la que... Si algú no té la informació aquesta –l'hem passat– no hi ha cap problema, tot lo contrari, de donar-la. Però vull dir que nosaltres ens hem reunit una altra vegada amb aquests grups, eh? O sigui, no... El que passa és que quan vam veure que tot..., l'estatut de l'esportista... Ens vam dir: bé, doncs ja no continuem. No sé si he contestat...

Francesc Xavier Santaló Bayona (vicepresident segon de la Taula de Castelldefels)

Nosaltres som federació de bàsquet, som clubs de bàsquet. Neix del bàsquet, però som conscients de que afecta tots els esports, perquè l'esport, o el sistema esportiu català, és transversal; parla d'esport, però parla de salut, parla d'integració i parla una mica de tots els sectors. És absolutament transversal. A partir d'aquí, tenim quantificat que a l'Estat espanyol afecta mig milió de persones que estan rebent una retribució sense un marc legal absolutament complet. I, per tant, s'ha d'arreglar d'una manera o d'una altra.

Hi ha solucions que sabem que no tiraran endavant. A força de parlar amb els diferents grups polítics... Ens hem reunit amb tots i hem tingut voluntat de parlar amb tots a nivell d'Estat espanyol. A VOX, per exemple, la teníem agendada, però com que no vam anar a Madrid a la compareixença de la Comissió de l'Esport Professional, doncs la vam haver de suspendre fins que es reprengui. Amb tots els altres partits sí que ja hem pogut parlar amb pràcticament tots.

Hem de buscar finestres d'oportunitat, que en diem; hem de trobar aquells moments concrets. Va haver-hi un moment concret on es va poder aprovar la bonificació aquesta de la seguretat social, de la quota empresarial, i això és un pas endavant, i és un pas endavant molt important. Però sabem que si no arreglem tota una altra cosa, com és el marc de contractació o inclús les incompatibilitats, deixem fora una quarta part de la solució, deixem fora una quarta part dels nostres agents esportius.

Un exemple, gràfic, que té un punt de demagògia, si voleu, però que em permetran. Un mestre d'educació física o d'esport, un mestre d'educació física, com que té un contracte i és un funcionari, no podria estar en un règim per incompatibilitat. Per tant, el millor entrenador d'un nen de deu anys no pot fer-ho. No pot fer-ho... Sí que pot fer-ho, perquè pot acollir-se a voluntariat i ja li buscarem la forma, però no està en l'encaix principal. El que té la vessant de formador i té la part educativa, la que té la vessant esportiva, perquè és el mestre d'educació física o d'activitat esportiva, doncs aquest d'entrada ja l'excloem, i, per tant... No deixa de ser un exemple, i, evidentment, el volem, perquè és el nostre millor perfil per entrenar els nostres petits. Esport professional, podem parlar-ho d'una altra manera, però ens interessen els petits, perquè és la gran base, és el que afecta més persones, més mainada.

Hem de seguir insistint-hi. Surten la bonificació? Ens hi acollim. Ens criden a la Comissió de l'Esportista Professional, encara que no sigui això? Hem d'anar a ficar la nostra falca perquè creiem que és una solució. Primer, que és coherent, que no demanem coses impossibles. No demanem que no s'hagi de declarar, per exemple. Sempre declarat. Que hi hagi un marc de seguretat social, perquè Seguretat Social ens ho ha de validar. Que hi hagi un marc que Hisenda també ens pugui validar. Per tant, anem salvant tots aquells petits obstacles, que ens està costant. Però,

evidentment, agrair a tots els grups parlamentaris la seva acollida sempre, la seva predisposició a ajudar-nos.

Que també era una mica una pregunta de les que ens han fet. Quina predisposició teníem? La predisposició és màxima. Ara, políticament, i això ho saben més vostès que jo, s'han de trobar els diferents moments. Nosaltres tenim una proposta i la tenim relativament a punt per quan això pugui fer passets endavant. I aquí, en aquest moment, on nosaltres després sí que serem insistents amb els diferents partits polítics perquè sí que ens ajudin més que no pas a «apretar», sinó a buscar aquesta complicitat per poder arribar a aquesta solució.

Evidentment, estem a la vostra disposició, a la seva disposició per a qualsevol aclariment o puntualització o explicació més llarga que puguin necessitar.

I gràcies als companys per la feina que fan.

El president

Doncs moltes gràcies. Sí que si poden remetre la presentació la repartirem a la resta de grups. Si no hi ha cap puntualització per part dels grups, o, per al·lusions, l'alcalde de Castelldefels, (*rialles*) que ha anomenat avui, que el tenim present com a vicepresident, doncs suspenem la sessió, ara sí, per tres minuts. Fem el canvi de compareixents.

La sessió se suspèn a... i es reprèn a...

Fitxer 18CE8

El president

Doncs reprenem la sessió, la majoria de diputats i diputades presents.

Compareixença d'una representació de la Federació Catalana de Caça per a informar sobre les necessitats i les demandes de la Federació

357-00722/15

El punt número 4 de l'ordre del dia, que és la compareixença d'una representació de la Federació Catalana de Caça davant d'aquesta comissió per informar sobre les necessitats i demandes de la federació. És a proposta del Grup Parlamentari Popular de Catalunya i compareix el senyor Salvi Delmuns Carvajal, que és membre de l'equip d'assessoria i comunicació de la federació. Teniu la paraula per un temps de quinze minuts.

Salvi Delmuns Carvajal (membre de l'equip d'assessoria jurídica i comunicació de la Federació Catalana de Caça)

Bona tarda. Moltes gràcies, president, i a tots els il·lustríssims i il·lustríssimes diputats i diputades que avui es troben aquí dels diferents grups parlamentaris. D'entrada, volíem agrair des de la Federació Catalana de Caça aquesta dinamització per part del Grup Partit Popular de Catalunya per facilitar i dinamitzar aquesta compareixença. També rebin l'agraïment de part del president de la Federació Catalana de Caça, el senyor Joaquim Zarzoso, arran de les diferents reunions que han anat fent amb diferents membres dels grups parlamentaris, arran de tants canvis i coses que han anat succeint vinculats a la caça.

La Federació Catalana de Caça és una entitat sense afany de lucre, fundada el 1984 pel senyor Francesc Ordeig. Ell era l'avi de l'honorable conseller d'Agricultura, el senyor Òscar Ordeig. Nosaltres estem organitzats per cinc territorials: la de Barcelona, Girona, Terres de l'Ebre, Tarragona i Lleida. La Federació Catalana de Caça forma part d'Esports i també està a la UFEC, a la Unió de Federacions Esportives de Catalunya.

En base a dades de l'Indecat, per situar-nos, avui els hi volia facilitar tota una sèrie d'evidències, dades, que d'alguna manera doncs constatin què som, què fem i quin col·lectiu tenim a Catalunya de caçadors i caçadores. Facin present que amb dades de l'any passat, del 2025, ens manteníem com la segona federació per nombre de societats, eh? Nosaltres de clubs en tenim pocs –el terme «club» el fem servir molt poc. Estem just per sota de la Federació Catalana de Futbol. A efecte de nombre de federats, som la tercera federació Catalana, amb 32.928 federats, just per darrere de bàsquet i futbol. Cal dir que hem tingut un increment aquests darrers anys de caçadores a Catalunya, concretament en tenim 385 a data d'avui; un canvi que

també doncs hem anat notant darrerament. I a la resta de l'Estat espanyol, en un estudi recent de la Fundació Artemisan constatarem que érem uns 600.000 caçadors –hi han dades que puntualitzen que en som 700.000. I en el conjunt d'Europa som uns 7.500.000 caçadors i caçadores, amb dades de la FACE, la Federació Europea de Caça, que concretament doncs té la seva seu a Brussel·les.

Aquest sistema federatiu és molt dinàmic. Disposem de molta informació, hi han moltes vies de canalització amb els diferents països d'Europa. I Catalunya n'és un lloc privilegiat, on de forma clau i directa gaudim de caçadors i caçadores doncs que venen de França, de Bèlgica i de molts altres països aprofitant la proximitat per frontera, i també doncs especialment la demarcació de Girona per aquestes segones residències que molts d'ells tenen i que fan temporada de caça amb nosaltres.

Hi ha hagut una davallada progressiva de caçadors a Catalunya en els darrers anys. Cal dir que també hem envellit. La mitjana dels caçadors catalans la tenim calculada entre 58,5 anys aproximadament. Cal dir que aquest darrer 2025 hi ha hagut un increment de caçadors, concretament 822 caçadors, caçadores més, que esperem que sigui un canvi, un marcador, que d'alguna forma vagi portant a noves tendències després d'aquestes davallades dels últims anys.

Com a objectius fonamentals de la Federació Catalana de Caça, ens centrem en la defensa i representació del col·lectiu, vetllant pels interessos d'aquests caçadors i d'aquestes societats de caçadors davant de les administracions i possibles grups contraris. Fem una gestió cinegètica sostenible, promovent una caça que actuï com a eina de regulació biològica respectuosa amb el medi natural, la biodiversitat i amb la conservació de les espècies. Fem promoció i organització, gestionant les diferents modalitats de caça, que són molt àmplies –en tenim moltíssimes–, i organitzem competicions, amb unes dotze modalitats esportives actualment. També ens dediquem a la formació i la seguretat, impulsant que aquesta formació continuï dels caçadors i caçadores ens porti a garanties de pràctiques segures, ètiques i responsables, i, sobretot, unint molt el col·lectiu, promovent el relleu generacional i oferint suport a aquestes societats locals.

De totes les accions que realitzem com a federació, n'he fet un petit resum. A part dels campionats i competicions, jornades formatives en matèria de seguretat. Ara ja

fem formacions d'acreditació en la gestió de sobre poblacions de fauna. Caceres benèfiques, caceres monogràfiques per a les nostres caçadores, dones, per a joves. També doncs per a aquest col·lectiu que ja és jubilat, que són majors de seixanta-cinc anys, doncs també els hi organitzem caceres. Anem organitzant fires de caça per tot el territori català. Jornades gastronòmiques per a la promoció del consum de la carn de caça. I no parem de participar a tallers de cuina, amb tantes altres activitats que fem.

De fet, el 4 de juliol, pels petits canvis que s'han anat produint darrerament, ens trobàvem de que farem el 4 de juliol una jornada que la dediquem a «Vull ser caçador», «Vull ser caçadora», tenint en compte que hi ha molta gent que ens ha anat trucant i sembla ser que seria..., per l'impacte en els mitjans de comunicació que hi ha hagut arran de la sobre poblacions de fauna i l'acompanyament d'aquestes malalties, que poden arribar a ser vectors que passin en els nostres productors ramaders, i d'alguna forma doncs vèiem que la federació hem de ser facilitadors també al respecte de tota aquesta gent que potser no han tingut un avi o un pare o un mentor que els hagi pogut iniciar a l'activitat cinegètica. Hi són convidats en nom del president de la federació catalana i la junta directiva. Em deien que aquesta innovadora, és nova, eh?, del 4 de juliol, jornada, doncs la farem..., la farem i la fem a la UFEC. Per tant, estem contents. I ja hi tenim molta inscripció.

Els volia fer arribar també que som una institució neutral i apolítica. A totes les campanyes electorals sempre fem detall als nostres federats i federades de tot el que surt en els programes electorals amb relació a caça i a activitat cinegètica mitjançant la nostra campanya interna, que ja fa des del 2018 que la portem a terme, que es diu «La caça vota». No som una institució elitista; representem la caça popular catalana.

La caça a Catalunya té origen en temps ancestrals. Neix per necessitat; antropològicament, es parla que inclús molt abans dels cultius, de l'agricultura. Per tradició, sempre ha estat arrelada en el territori. Com a exemples, tantes societats catalanes que podem trobar, com l'Associació Ocellaire de Sant Vicenç de Torelló, fundada el 1838; la de Manlleu, que, per cert, va fundar el meu besavi el 1858; la

societat de caçadors La Protectora, que està a Tarragona, del 1896, o la centenària societat de caçadors La Rama, de Ripoll, amb tanta història a sobre.

No ens acollim a la tradició. Nosaltres parlem de cultura de caça, on s'hi troba també la tradició. Entenem aquí doncs que hi ha un conjunt de valors que ens permeten intentar d'entendre aquest món i com interactuem amb ell. Els caçadors i caçadores hem de saber de legislació, de meteorologia, de topografia, de biologia, de veterinària –de fet, som benestar animal–, gastronomia, micologia, agricultura, relació social amb els altres membres de les colles o de societats veïnes, amb els nostres reglaments interns, les nostres normes. Col·laborem constantment en la recerca mitjançant recomptes, generació de mostres, anellaments i, sobretot, estem fent un envelliment actiu, molt important per a la nostra societat envellida catalana, que d'alguna manera ens trobem amb caçadors que, per motius de salut, ja no renoven, no superen les revisions mèdiques, però continuen ajudant de forma activa cada dia la societat de caçadors, la colla. I, òbviament, això ens comporta que també som enemics actius de la despoblació rural, avui tant important en els mitjans de comunicació, com veia aquest migdia. Recordem que hi ha unes tres-centes poblacions a Catalunya que estan en risc d'abandonament imminent.

Ens definim com a sentinelles del medi on cacem. Som protectors de collites, reductors d'accidents de trànsit, promotors de la biodiversitat. Intentem reduir aquests vectors de proliferació de malalties que de la fauna poden passar cap als nostres productors ramaders. Som observadors i protectors del medi, fent millores d'hàbitats i avisant sempre que detectem doncs que hi hagi fauna que estigui doncs emmalaltint o disminuint a nivell de densitats. Sempre, òbviament, de la mà de la pagesia. El vuitanta-cinc per cent de territoris on cacem a Catalunya són propietats privades.

És molt difícil que els expliqui què sento quan caço en els paratges on el meu avi o el meu pare, que ara no hi són, em van ensenyar a iniciar-me en aquesta cultura de la caça, és molt complicat. Però n'hem anat trobant evidència, evidència científica des de l'àmbit sociològic i psicològic. Ja hi ha gent que va publicant estudis, com l'Erica von Essen i col·laboradors, de les comunitats de caça envers els factors que expliquen la diferenciació dels caçadors a la modernitat, publicat en el *Journal of*

Rural Studies. També la Katarina Hansson i col·laboradors: *Quins factors influeixen en la participació de la caça dels potencials nous caçadors? Perspectives qualitatives des de Suècia*. Aquest es va publicar al *journal Wildlife Biology*. Vol dir que a Europa, com nosaltres, tenim ja molta gent que va intentant de justificar, explicar què som, què fem i com ens adaptem en els nostres temps, als temps moderns, i d'on venim i tot plegat.

Cal dir també que aprofitem molt un recurs natural que la mare natura ens dona, que és la carn de caça. Científics n'acrediten la seva baixa densitat energètica, amb contingut reduït de greix i colesterol. És una excel·lent font de proteïna; amb una proporció favorable d'àcids grassos n-6, n-3; amb més fòsfor, magnesi, ferro, manganès i zenc que les carns produïdes a les granges. I és curiós veure amb el pas dels anys que un noranta per cent de la carn de caça que generem a Catalunya s'exporta a Europa; concretament, va a parar a França, Alemanya i a Itàlia.

Cada vegada ens trobem que cacem menys per oci o de forma lúdica. Els darrers anys tenim més obligació de caçar arran d'aquestes sobrepoplacions

Fitxer 18CE9

de senglars, de cabirols, de cérvols, de tantes espècies cinegètiques que han anat impactant en els mitjans de comunicació, evidenciant que a Europa, i concretament aquí a Catalunya, tenim problemes greus envers això. Jo no recordo un mercat del ram a la meva ciutat natal sense poder exposar bestiar, com va succeir aquesta darrera edició –em sembla que només es van exposar xais. Davant d'aquests problemes ens trobem que els caçadors i caçadores fa molts anys que fem un servei a la societat.

Augmentem aquestes captures amb reducció de la nostra població de caçadors, dades que poden contrastar a l'Indecat, a l'informe anual de *Dades estadístiques de l'activitat cinegètica* i també a l'Observatori Forestal Català. Algunes de les dades es van repetint i constatant; per exemple, el noranta-sis per cent de conills de la zona de sobrepoplació, abans denominada «zona d'emergència cinegètica de la demarcació de Lleida». Els capturem, els caçadors, amb els nostres gossos, les nostres fures, caçant al salt en aquestes contrades. Quan fem els registres, que,

òbviament, cada vegada més l'Administració ens demana que passem dades d'aquestes captures, i en fem evidència, també ens permet de contrastar i veure com es van reduint aquestes densitats o quines solucions aportem davant d'aquests problemes. Succeeix el mateix amb els senglars, els cabirols i altres espècies de fauna a les diferents demarcacions catalanes.

No ens confonguin, sempre amb l'enfocament de col·laborar i adaptar-nos a allò que ens demana l'Administració, les diferents conselleries, tenint en compte que s'han anat canviant normatives, i nosaltres sempre hi hem allargat la mà dient que sí, amb una responsabilitat, amb una implicació i sobretot també amb una despesa que assumim. Per tant, entenem que tots hi sumem. Són problemes que han vingut sembla ser, potser, per quedar-se o que d'alguna manera es puguin allargar en el temps. Però no es pot donar l'esquena a la caça, i menys difuminar-ne totes aquestes evidències.

Constatem mandat darrere mandat que donar suport a la caça i fer-ho públic, amb aquestes realitats que avui els hi faig arribar aquí, és un terreny pantanós per a aquell qui governa. Pot passar que no els hi agradi la caça, que no siguin caçadors, però que ens necessitin. Des de la Federació Catalana de Caça els demanaríem que es potenciés el respecte a la figura del caçador o caçadora com a agent actiu en aquesta conservació i control de les diferents espècies cinegètiques, donant valor a aquesta tasca social. Comptin amb la Federació Catalana de Caça com a interlocutor validat. Tenim recursos, tenim equip, tenim informació, amb marcadors d'altres països, d'altres zones on hi han hagut problemes similars o més greus. Però aquest suport i aquesta interlocució, bolcats doncs en la possibilitat d'aquesta nova llei de caça o decrets que es puguin anar generant, sempre hauran d'anar amb decisions polítiques que es basin en criteris científics, tècnics i de gestió, fora de les pressions ideològiques o desconeixements de l'opinió pública.

Volem també una garantia jurídica –ara no fa gaire sentia el problema de tenir garantia jurídica, eh?, per altres dels assistents, dels compareixents avui aquí–, evitant canvis legislatius arbitraris, restrictius, sense diàleg previ amb la federació. Ens cal amb urgència que s'activin ajudes a les societats afectades dels radis d'alt risc i baix risc per la pesta porcina africana. Hi ha vuitanta-nou àrees privades de

caça que seguim caçant senglars i intentant generar aquest perímetre més enllà dels vint quilòmetres per aturar la possible expansió de la pesta porcina, tan greu i situació tan singular, que ningú hi comptava, però que ja la tenim aquí. I, òbviament, a més, ho estem fent amb una pèrdua de socis arran de no poder practicar les diferents modalitats de caça per diferents restriccions, òbviament, pagant nosaltres, les societats, més les despeses que s'han generat a nivell dels protocols de la pesta porcina africana.

És possible que també calguin ajudes a les nostres colles, especialment per als gossers. Facin present que se'ns ha comunicat aquesta setmana que s'iniciaria la temporada de batudes el mes de juny. Perquè en tinguin alguna referència, quan caçàvem del setembre a finals de març, si una colla de les grans de Catalunya estava caçant tres dies a la setmana, podia arribar a tancar la temporada amb més de noranta batudes addicionals a les que a vegades ens toca fer per danys. Vol dir que imaginin, si comencem al juny a caçar, com ens pot afectar a tots nivells: familiar, laboral, econòmic i tants altres factors, eh?, com la calor vinculada a l'estiu. Òbviament, doncs a nosaltres no ens agrada fer patir cap animal, i menys els nostres gossos de caça, que, amb aquestes altes temperatures, lògicament, no toca i no farem que s'exposin a elles.

Calen campanyes conjuntes de promoció de la cultura d'aquests valors que els hi explicava a Catalunya. L'estigma i la publicació sols de notícies negatives relatives a la caça ens perjudiquen i ens allunyen molt de la població. Aquesta distància tan gran, que cada vegada és més gran, de l'urbanisme amb relació al món rural, eh?..., doncs ens toca d'alguna manera intentar que aquestes campanyes conjuntes ens portin a fer entendre tants valors com aquests que he exposat i molts d'altres que segurament em dec haver descuidat.

Per tant, concloent, voldríem diàleg, respecte i polítiques responsables. La caça no és el problema, però sabem segur els caçadors federats que possiblement sigui una part de la solució.

Moltes gràcies, i quedo a la seva disposició per si tenen alguna pregunta.

El president

Moltes gràcies. I ara és el torn dels grups parlamentaris, començant pel grup proponent, el Grup Popular de Catalunya.

Pau Ferran Navarro

Gràcies, president. Doncs voldria començar la compareixença donant les gràcies a la Federació Catalana de Caça, amb veu del senyor Delmuns. Aprofito també doncs per saludar el seu president, que ja ens va informar que no podria assistir el dia d'avui, però li volem transmetre també doncs el nostre agraïment.

Nosaltres considerem que dueu a terme una tasca que és absolutament imprescindible, i és que els caçadors no només desenvolupen una activitat tradicional doncs que està arrelada a la nostra realitat rural, sinó que sou una peça clau en la gestió del medi natural, en el control de poblacions i en la prevenció de danys tant a l'agricultura com, també s'ha de dir, doncs a la seguretat viària. Dit això, crec que aquesta compareixença ens ha d'interpel·lar directament a nosaltres, els grups parlamentaris. I és què podem fer per vosaltres, pels caçadors i per la Federació Catalana de Caça.

En primer lloc, considerem que hem de facilitar la vostra activitat, i això passa doncs per simplificar la burocràcia, reduir traves administratives i també garantir un marc normatiu que sigui estable. Perquè el que no té cap mena de sentit és que un caçador que compleix amb totes les seves obligacions es trobi constantment amb dificultats doncs per dur a terme la seva pràctica. Nosaltres som partidaris de confiar molt més en el sector, confiar en els caçadors i apostar molt menys per la hiperregulació.

En segon lloc, crec que cal reconèixer institucionalment la vostra tasca. Com he dit al començament, sou agents actius en la conservació i l'equilibri del medi, i sense la vostra tasca hi ha molts territoris doncs que patirien un augment descontrolat d'espècies, amb les conseqüències greus, que ja ho estem veient doncs amb el senglar, amb el cabirol o amb el cérvol. Per tant, des del Parlament hem de dur a terme iniciatives doncs que posin en valor aquesta contribució i que incorporin la caça i els caçadors dins de les polítiques públiques de gestió del territori.

I en tercer lloc, i aquest és molt important per nosaltres, és que hem d'abordar sense complexos l'estigmatització que pateix el vostre col·lectiu. És molt injust, i sovint

doncs fruit del desconeixement o dels prejudicis ideològics, especialment, en aquest cas, doncs per part dels grups de l'esquerra, però la caça, practicada doncs des de la responsabilitat i des del respecte, com feu, forma part del nostre patrimoni cultural i natural, i tot això s'ha d'explicar. Crec que no s'ha fet prou per explicar a la societat la feina que feu, per què ho feu i els beneficis que aporta, i això, evidentment, doncs sempre ha de deixar espai a discursos simplistes i molt allunyats de la realitat. La primera imatge, quasi, que ens han fet que ens vingui al cap és que un caçador és un home dolent; un caçador, un empresari, un banquer, un polític de dretes sembla que siguem gent fosca i gent estranya, sempre disposada a fer el mal. Per tant, cal suport, calen campanyes rigoroses, basades en dades i en el respecte i que ajudin a eliminar doncs aquests estereotips i a generar una mirada molt més equilibrada.

Finalment –i ja acabo, president–, reforçar la col·laboració entre l'Administració i entitats com la vostra. No es pot legislar d'esquenes al territori i molt menys d'esquena a aquells que el coneixeu i que cada dia doncs viu en aquest. Escoltar-vos no pot ser una excepció; ha de ser la pràctica habitual, i nosaltres estem en això, per mostrar-vos el nostre respecte, el nostre suport i reconeixement.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Seguim ara per la resta de grups, i és el torn del Grup Parlamentari de Junts.

Anna Erra i Solà

Moltes gràcies, president. i gràcies, senyor Delmuns, per la compareixença i per explicar-nos sobretot..., per fer una mica de pedagogia, que em sembla que potser és una mica el que li falta a la federació i el que li falta a la ciutadania, conèixer més la feina que feu i, en el fons, que no només estem aquí parlant de gestió cinegètica, sinó també d'un esport, no?, d'una pràctica esportiva reglada, amb gent federada, amb competicions, amb formació i amb valors associats, que moltes vegades la gent se n'oblida, però de responsabilitat, seguretat i coneixement del medi, i em sembla que això és important.

I vostè ha comentat, i m'agradaria centrar-me una mica en el que deia, sobretot el que estan patint, no?, com a estructura esportiva, que és el futur del seu sector, no? Les llicències en algun moment sembla que han millorat, però també està parlant de que no hi ha canvi generacional, que amb això estan patint. I una mica és veure doncs què passa, no?, perquè ha parlat de l'edat que tenen molts dels seus socis, i que potser està parlant d'una edat alta, però no hi ha relleu. És a dir, els joves, per què dirien...? Què falta, coneixement? O és que ja és una pràctica..., que hi ha tanta pràctica esportiva que aquesta potser no té tanta atracció?

L'altre, també, que em sembla que ha set molt escaient, que ha parlat també d'aquesta formació que fa, no?, amb els seus propis socis, de que tenim clar que fer caça doncs requereix una preparació exigent. I em sembla que vostè ha comentat que, a part de fer-la per als seus propis socis, també la fan, diguem-ne, per donar jornades i per fer-les obertes. Però creiem que, a part del que ha dit doncs de seguretat, responsabilitat i coneixement del medi, cal alguna altra especialització, que això fa que potser sigui difícil entrar dintre d'aquesta pràctica esportiva? Per desconeixement, eh?, l'hi demano.

I l'altre que sí que li voldríem fer aquí esment és –i per això li deia des d'un bon principi que agraiïa la informació– doncs que el nostre grup defensa aquest model de caça catalana i no compartim l'assenyalament injustificat que sovint pateix, eh?, aquest estigma que també parlava el diputat Ferran, de que molt sovint va lligat al desconeixement, perquè la feina que fan i la pràctica esportiva molt sovint doncs repercuteixen positivament en el que és el país i en el que és la caça cinegètica. I, com deia vostè –i potser m'ha fet gràcia perquè ho desconeixia també–, trobem a faltar a vegades el bestiar, com ha dit, doncs del mercat del ram, no? Tots l'hem trobat a faltar. I, evidentment, jo també he set doncs una persona que també l'he trobat molt a faltar. I, llavors, quan no el tenim ens en queixem.

L'únic que li voldríem demanar..., que vostè ha dit que feien moltes campanyes. Però des de la part institucional, potser des d'aquí el Parlament, com podem ajudar a fer aquesta pedagogia, aquest coneixement, no? I em sembla que això..., a vegades diuen que com més es coneix una cosa doncs més s'hi aprofundeix i potser

desapareixen la separació de..., o les pors, no?, que a vegades doncs el fet de..., fa que no es coneix.

I, per últim, sí que li voldria fer una petició, que és a veure si la federació té algun tipus d'especialització, sobretot en caça per a discapacitat, eh?, per a algun tipus... I a veure si amb això doncs em pot donar aquesta informació. I gràcies, doncs, per la feina que fan.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Seguim ara amb el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Marta Vilalta i Torres

Sí; moltes gràcies, president. I moltes gràcies al senyor Delmuns, també, per la seva explicació i compareixença avui, per donar-nos a conèixer una realitat del país. Hem vist com la caça té un gran impacte a nivell de xifres, no?, de presència territorial, de fitxes, també, federatives; després, justament, de la federació de futbol i de bàsquet, doncs la tercera. Per tant, aquest gran impacte deixar-lo constatat. També per la implicació territorial a molts pobles i a moltes zones del nostre país. Jo vinc d'un poble també on hi ha doncs els caçadors i on el meu pare o el meu padrí doncs també havien sigut caçadors. I, per tant, a això veiem aquest vincle entre la pagesia, entre el món rural, entre doncs la caça en si mateixa, i és una realitat molt comuna al nostre país, que segueix, malgrat aquesta tendència potser negativa, però que segueix doncs establerta al nostre país.

I, després, per aquesta funció, no?, social també o de gestió de la fauna cinegètica, una qüestió, podríem parlar, de salut pública. Ho estem veient amb la gestió ara de lluita contra la pesta porcina africana, però també per combatre les plagues de conills, que impacten molt també en els conreus doncs de molts dels territoris del nostre país. Amb relació a això, li volíem preguntar sobre la col·laboració amb l'Administració. Vostè n'ha parlat, és evident, però veiem, no?, que per la seva vessant tenen relació amb el Departament d'Esports –ara que tenim Departament

d'Esports—, però també amb el Departament d'Agricultura, també amb el Cos d'Agents Rurals.

Fitxer 18CE10

com funciona aquesta múltiple, no?, relació amb l'Administració de la Generalitat de Catalunya, quin és el nivell de relació, de col·laboració i en què pot millorar això. O quines són també aquestes demandes que podríem fer doncs a l'Administració, a la Generalitat, al Govern del nostre país i també quines serien les demandes prioritàries, eh?, que podem... —ara ho demanava també la diputada de Junts—, doncs quines són aquelles demandes que ens farien... N'ha parlat, eh?, des de la llei de caça, que és un deure pendent de país. Tenim una llei doncs que fa massa anys..., vigent i, per tant, és evident que cal actualitzar-la. Ha parlat de campanyes... Però si ens poguéssim detallar i resumir aquests deures que ens hauríem d'emportar per poder-los treballar i per poder també doncs instar el Govern que ho pugui treballar.

I després ens ha interessat molt la vessant..., moltes coses de les que ha explicat, però també la vessant formativa, no?, de totes... Ens ha parlat d'aquesta jornada, però també de tota la formació. Saber si això ho fan directament des de la federació i és un dels pilars que treballen des de la federació; si això també ho fan en col·laboració doncs amb la Generalitat o... Bé, si es pot aprofundir una mica en el tema de la formació, que l'hem trobat també molt interessant.

I ja està. Ho deixo aquí, agraint-li les seves doncs explicacions i posant-nos també en la disposició per seguir treballant plegats.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. I és el torn ara del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya.

Alberto Tarradas Paneque

Moltes gràcies, president. I moltes gràcies per la seva compareixença, una compareixença que em sembla molt important que es pugui celebrar en aquest

Parlament. I m'ha agradat com ha començat. La caça no és només tradició; la caça és cultura, i diria més: la caça és identitat, perquè el que és caçador se sent caçador en tots els moments de la seva vida. I crec que la caça és una manera molt concreta d'entendre el món. I moltes vegades, com vostè mateix ha comentat i tots els grups de la cambra, està assenyalada i està molt estigmatitzada. Les tendències urbanes, que porten doncs a que ens n'anem cada cop més a les ciutats, deixem el món rural, deixem el camp..., es perd tot un coneixement. I, al final, quan es parla del caçador, la imatge que triomfa és la que surt a la tele, la d'un senyor que molts cops el pinten..., doncs un *señorito* que surt al camp amb l'escopeta a pegar «tiros» a tot el que es mou, sense cap tipus de...

En fi, algú que no té res a veure amb la realitat de com funciona la cacera, de tota l'estructura que hi ha en els municipis, tot el que s'organitza abans, tot el que passa abans de sortir el diumenge a primera hora al camp. Què han fet els propietaris del vedat? Seguir els rastres, tenir controlades les espècies, saber on es mouen, totes les dificultats que travessen. I crec que seria molt interessant que també ho pogués explicar. Perquè crec que als caçadors moltes vegades se'ls hi exigeix, se'ls hi posa tota la responsabilitat a sobre i no es té en compte tot el que se'ls hi demana, no? Tota aquesta burocràcia, les dificultats administratives, la falta de seguretat jurídica. Quan hi ha un incident, sempre el focus es posa sobre el caçador, i no s'explica que la gran part de la muntanya, que gran part del camp són espais privats on hi ha..., els caçadors doncs fan tot un esforç per senyalitzar, per explicar on estan, per mantenir nets tots els camins per accedir al camp. I s'assenyala sempre els caçadors com els dolents en qualsevol espai.

Les dades que ens ha portat de que són la tercera federació més gran de Catalunya crec que ja expliquen la importància que té la caça per a Catalunya, de quantes persones realment estan practicant aquest esport. Però crec que parlar d'esport quan ens referim a la caça és dir molt poc de la caça, perquè la caça és, evidentment, molt més que un esport. I, per tant, crec que fan molt bé amb aquest tipus de jornades, com la que ens ha explicat de jornada «Vull ser caçador». Crec que això s'hauria d'explicar millor. Crec que això tots els que tenen representació en els consells, per exemple, de TV3, dels mitjans de comunicació catalans, haurien doncs d'incidir-hi en aquest sentit, no?, perquè veiem moltes campanyes en contra de la

caça, i no només en contra la caça: en contra de la ramaderia, perquè s'han fet programes a TV3 criminalitzant la ramaderia, o un, molt recentment, que va donar molta tela a La Sexta, on es reien directament dels caçadors pintant com una cosa que no tenia res a veure amb la realitat, burlar-se per deixar-ho en ridícul i després justificar doncs totes les normes legislatives que estan aprovant en els parlaments, normes ecologistes en contra del món rural, en contra dels caçadors.

M'agradaria demanar una...

El vicepresident

Ha d'acabar, diputat.

Alberto Tarradas Paneque

...qüestió –acabo ara mateix, president–: què opinen vostès d'una llicència única per a tot Espanya? Perquè hi ha doncs diferents regions on els tràmits per accedir... Una cosa és l'obtenció d'armes, però després la llicència de caça. Hi han comunitats on s'hi ha de fer un examen, hi han altres comunitats on no. I, per tant, doncs tots pertanyen al mateix país. No podem caçar en tots els espais. Què opinen vostès d'això?

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Ara té la paraula per part dels Comuns el senyor Mijoler.

Lluís Mijoler Martínez

Moltes gràcies. En primer lloc, agrair la presència de la Federació Catalana de Caça en aquesta comissió. I volem començar doncs reconeixent que el món de la caça forma part, sí, d'una realitat territorial del nostre país, especialment a les zones rurals, i que les societats de caçadors han tingut, i tenen, un paper en determinades dinàmiques locals i en alguns debats que també estan vinculats a la gestió de la fauna. I, per tant, més enllà de la funció cinegètica, que ja s'hi ha referit, de la falsa dicotomia o el fals debat entre lo rural i l'urbà, o també s'ha referit, ha parlat de la manca de relleu, i algunes qüestions més que ja han comentat les intervencions anteriors, a mi m'agradaria posar sobre la taula dues qüestions molt concretes. D'una

banda, la seguretat, o la seguretat i la convivència, i, d'altra banda, el benestar animal, no?

Sobre seguretat i convivència. El medi natural és un medi compartit –hi ha pagesia, ramaderia, excursionistes, ciclistes, atletes, famílies, activitats educatives, persones que passegen amb animals, sense, entitats ambientals, espais naturals protegits, etcètera–, i, per tant, una activitat que implica armes no hauria de poder condicionar de manera desproporcionada l'ús comú d'aquest territori, no? Per tant, on està l'equilibri? Calen informació prèvia, senyalització, coordinació amb els ajuntaments i amb els Agents Rurals, criteris de prudència molt estrictes. Vostès consideren que la caça ha de continuar sent tractada institucionalment com una activitat esportiva o recreativa ordinària malgrat que implica l'ús d'armes i la mort d'animals? Com responen a una sensibilitat social creixent o a una realitat que qüestiona que matar animals pugui ser una forma d'oci?

I, sobretot, com l'hi deia, un altre punt que volem posar sobre la taula és el benestar animal. Parlem del patiment dels animals abatuts, dels animals ferits que no són recuperats, dels mètodes de caça, de batudes, de paranyes, de controls efectius, del règim sancionador. Nosaltres entenem que una política pública moderna no pot parlar de caça només en termes de llicències, de vedats, de captures. I una activitat social, i menys encara si la definim encara com a esportiva, no pot obviar parlar de patiment animal i de reducció dels danys associats a aquesta activitat.

I ens agradaria parlar molt concretament, i especialment, dels gossos de caça –s'hi ha referit també, eh? Ens preocupa la situació d'aquests animals, les condicions de tinença, l'ús intensiu, l'abandonament quan deixen de ser útils, la traçabilitat, les inspeccions, les sancions i també la responsabilitat dels propietaris. Si el sector cinegètic reclama reconeixement, també ha d'assumir estàndards molt exigents de benestar animal i tolerància zero davant qualsevol mala pràctica. Dos preguntes molt concretes: quins mecanismes efectius té la federació per garantir el benestar dels gossos de caça? Hi ha dades sobre abandonament, inspeccions, condicions de tinença, sancions o retirada de llicències davant de males pràctiques? I, per últim, creuen que les dades sobre captures, animals ferits, sancions, accidents, denúncies, gossos abandonats, en definitiva, actuacions de control poblacional haurien de ser

públiques i accessibles? Acceptarien un sistema de rendició de comptes amb dades obertes i avaluació independent?

Moltes gràcies.

El vicepresident

Gràcies. Ara tindria la paraula el Partit Socialista. Endavant.

Guillem Mateo Sellas

Gràcies, vicepresident. I gràcies també a la Federació Catalana de Caça, en aquest cas al senyor Salvi, gràcies per la seva compareixença i per compartir el seu punt de vista sobre l'activitat esportiva que desenvolupen pel nostre país. I, com no pot ser d'una altra manera, també volem agrair i reconèixer la tasca que s'està duent a terme des de la Federació Catalana de Caça quant al control de les sobrepoblacions d'animals i sobretot també en la contenció de la PPA, fent un servei indispensable per a la societat.

I, ara ja entrant en la seva compareixença, en primer lloc, voldríem reconèixer la voluntat que han expressat d'encaixar millor la seva activitat en els estàndards del sistema esportiu català, perquè això indica una voluntat clara de professionalització i d'ordenació, i això sempre és positiu. I des del nostre grup, Socialistes i Units per Avançar, defensem precisament això, un sistema esportiu transparent, homologable i que acompanyi totes les federacions que vulguin fer aquest pas endavant.

En segon lloc, és evident que l'accés als programes públics a vegades pot ser una mica complex i que hi ha requisits que són estrictes, però és evident que les polítiques d'ajut han de ser, com no pot ser d'una altra manera, doncs reglades i justificables, no?

I pel que fa a la seva promoció com a esport, doncs creiem que, perquè hi hagi un increment d'interès, que es vulgui treballar en clau d'igualtat d'oportunitats i de relleu generacional serà fonamental per al seu futur. I aquest és un eix compartit per tot el sistema esportiu català: ampliar l'accés, diversificar la base i garantir que tothom qui vulgui practicar un esport ho pugui fer en condicions d'equitat.

I també celebrem que es busquin noves fórmules de col·laboració per als caçadors ja sèniors que hagin envellit i no puguin continuar sent caçadors. Que vulguin i

puguin seguir vinculats al món de la caça doncs jo crec que és fonamental per a la federació, però sobretot també per a aquestes persones, perquè és una part important de la seva vida. D'alguna manera o altra, que hi puguin continuar vinculades creiem que és molt important.

I pel que fa ja ara a l'àmbit de la internacionalització, és positiu que es recordin els èxits assolits, que hi hagi una ambició de recuperar nivells competitiu. Qualsevol esport que vulgui tenir projecció exterior ha d'anar lligat a criteris esportius, planificació i resultats. I, a més, que la història d'aquesta modalitat estigui present i que la promoció també ajuda a revertir aquesta distància que hi ha entre el món rural i el món urbà que vostè també comentava i n'ha fet esment.

I, per acabar, el que volem és un sistema esportiu ordenat, professional i inclusiu, on totes les federacions, també la Federació Catalana de Caça, avancin en aquesta direcció i que trobin i comptin amb tot el suport de la conselleria d'Esports.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. I ara té un torn de deu minuts per respondre aquelles preguntes que consideri i...

Salvi Delmuns Carvajal (membre de l'equip d'assessoria jurídica i comunicació de la Federació Catalana de Caça)

Deu minuts, president?

El president

Deu minuts... Faci el que pugui, i si és una mica més, doncs no serem...

Salvi Delmuns Carvajal (membre de l'equip d'assessoria jurídica i comunicació de la Federació Catalana de Caça)

Feia broma amb el president dels deu minuts, que recollia un pilot d'informació. I espero que a partir d'aquesta compareixença en puguem fer moltes més i que ens puguem reunir i seguir parlant i tractant i mirant de fer i ajudar per tot això.

A veure, venim i tenim vigent una llei preconstitucional, del 1970, que ha anat rebent diferents decrets –i disculpin l'expressió, el castellanisme–, *pegotes*, adaptacions i

cops de timó de tot tipus de color. Per tant, totalment d'acord amb les intervencions dels grups que proposen fer aquest pas endavant, modernitzar aquests aspectes i que d'alguna manera legissem per i per un marc de convivència amb la caça amb totes les persones que entren en l'entorn del medi.

Però, revisant algunes de les seves comissions, veient algunes de les seves aportacions, algun dels grups ja parlava de fer prèviament una llei d'accés al medi. Responc aquí algunes de les intervencions, tenint en consideració que això de que el bosc és de tots i que puc passar per tot arreu i que d'alguna manera em fico allà on vull, d'acord?, condiciona molts aspectes. Els hi posaré un exemple molt ràpid. A mi m'encanten tots els motors, tots els esports de motor esport, absolutament tots. Com a vigatà estic envoltat segurament dels millors campions del món a les diferents modalitats. Si em salto una senyalització d'una prova esportiva automobilística o de motociclisme, sé que estic posant en perill i risc la meua integritat i la dels pilots i copilots o de les persones que hi participen. Per tant, també caldria que d'alguna forma, entre tots, quan legissem –i els ajudarem des de la federació en tot lo possible i més–, fem present aquesta sensibilització, perquè hi tenim un problema.

El problema és el quadre de rebuig a l'activitat. N'hem fet molt la prova. Han de veure i han d'entendre que se'ns roben plaques de senyalització. Hem tirat endavant un projecte pilot amb una aplicació, que ha estat premiada a la territorial de Girona, amb notificació prèvia de les batudes. Entenguin que a vegades ens canvia per qüestió de la fauna, ens canvia en qüestió de zones, en qüestió d'hores, eh?, i el mateix pagès o els agricultors ens avisen d'aquest canvi. Vull dir que ja hi tenim voluntat, i des de la federació activem i promouem tots els mecanismes perquè la seguretat sigui màxima. O sigui, entenguin que jo avui no he portat cap estadística d'accidentabilitat ni sinistralitat de pràctica d'esports en el medi aplicada aquí a Catalunya, que ja n'hi ha, d'acord?, i ens posaríem les mans al cap. O sigui, des de la federació catalana, accidents zero.

Però l'accident zero suposa que la persona que arribi a una senyalització de batuda o una prova esportiva en un moment donat, amb armes de foc o no... Entenguin que jo represento els falconers, arquers, gent que fa recorreguts de caça. I és aquí on també hi participa molta gent, amb afectacions importants a nivell físic, a nivell que

pateixen doncs limitacions de mobilitat, eh? Ja tenim modalitats de les que fem que intentem doncs que hi hagi aquesta màxima participació. Ho dic a efectes de que d'alguna manera aquests grups, i no em voldria equivocar... Crec que a les actes consta que és Esquerra Republicana que ens deia de fer primer una llei d'abordatge al medi, i era d'alguna manera el que ja han fet molts països. O sigui, jo no puc provocar una alteració de l'ordre públic en una competició perquè no m'agrada aquella modalitat, i em salto la batuda, em salto aquelles plaques. Entenguin també que pot donar-se l'accident, pot donar-se per molts i

Fitxer 18CE11

molts factors, eh?, però que d'alguna manera hi hem de posar tots, i jo advoco per la complementarietat.

Aquesta pedagogia que d'alguna manera se'ns demana la intentem, però vostès han d'entendre que quan nosaltres, en campanya de promoció de l'activitat de la caça, hem convençut l'AMPA, igual la direcció de l'escola ens diu que no. Quan hem convençut la direcció de l'escola, l'AMPA ens diu que no, o la comunitat de professorat ens diu que no a fer merament una sessió, una sessió informativa de què som i què fem. Des de l'equip de comunicació tenim molts problemes per arribar a segons quins caps de comunicació, i no ens publiquen absolutament res. O sigui, el fet de ja rebre el logotip de la federació amb qualsevol de les evidències que els he portat avui ja es viu amb un quadre de rebuig. Per tant, és un problema també l'accés als mitjans i és un problema també que arribin a publicar-se notícies positives. I està clar que a Catalunya hem de fer el pas endavant de conviure en el marc de la natura, tots, ciclistes..., tothom. Quan vaig a l'edifici de la federació catalana estan allà representats, i ens veiem i ens reunim. Però és complicat –és complicat–, i això no treu de que hi trobem solució.

El funcionament, que m'ho demanaven per part d'alguns dels grups, amb relació a com treballem amb els diferents àmbits, conselleries, bé, doncs bàsicament des de l'entorn de les territorials, eh?, les cinc territorials. Entenguin que la riquesa nostra a Catalunya és tan maca i preciosa amb la natura que les coses que passen al delta de l'Ebre no són iguals que les de Girona o que potser les d'Osona, i que d'alguna

manera doncs cada territori té fets diferencials que requereixen constants reunions doncs amb Territori, amb el que serien els representants de la conselleria d'Interior, Agricultura, i no podem deixar de banda Esport. A nosaltres ens veureu doncs des dels concursos d'ocellaires fins al que serien modalitats doncs de tot tipus que tenim directament l'ajuda i suport municipal, eh? També és molt important aquest rol nostre com a institució amb les diferents delegacions.

Tenim un sistema també de funcionament intern de les territorials basat en les comarcals, eh?, que nosaltres doncs d'alguna manera tenim dinamitzat i ens va bastant bé. Sí que la junta directiva accedeix directament, com vostès ja han anat veient aquests mesos passats, doncs a fer reunions, eh? I jo vaig tenir l'ocasió també de reunir-me doncs amb la diputada Jeannine Abella, eh? Doncs ho poso d'exemple, eh?, perquè vam planificar una reunió amb relació..., amb molta preocupació per tot el tema del conill, molta preocupació pel que anàvem veient. La Federació Catalana de Caça vigilava molt Llombardia, a Itàlia, el brot de pesta porcina. No comptàvem amb aquest salt de tants quilòmetres. Teníem de referència el salt que va fer de Romania, concretament a portes d'Alemanya amb la frontera polonesa. Sabíem que podíem..., eh? Hi ha aquest salt de 4.300 quilòmetres. Nosaltres també, doncs des d'assessoria, vigilàvem d'alguna manera que això doncs no passés a França, i pensàvem que ens vindria per la porta catalana. Disculpin pel canvi de temàtiques, però en deu minuts farem el que puguem i més.

Miri, amb relació al benestar animal en base als nostres gossos. Els nostres gossos estan en aquests moments, en base a l'última normativa del darrer mandat d'Esquerra Republicana, que va canviar la normativa de benestar animal... Nosaltres vam optar..., doncs saben que hi ha la modalitat de gosses esportives i nuclis zoològics. Aquests gossos han d'estar xipats i aquests gossos també generen un quadre de rebuig. A nosaltres ens tallen collars localitzadors; això ens comporta que molts cops aquest gos ens costi molt de trobar. Tenim doncs també exemple de molta gent que, un cop ha fet desaparèixer aquest gos, el deixa a gosses. El pas de dies a gosses llavors ens el cobren, quan ens truquen i amb el xip detecten de qui és propietat el gos i quin telèfon té, etcètera, etcètera. Els n'hi podria explicar moltes, d'acord? I penso que d'alguna manera, avui, el que hem de continuar fent és

vetlla, eh?, des de tot lo que seria la normativa catalana de protecció, de benestar animal sense deixar de banda l'europea –sense deixar de banda l'europea.

I totes aquestes dades d'abandonament, de... Escolti, que no practiquem..., nosaltres no practiquem la modalitat de llebrers. Fa uns vint-i-cinc anys que no coneixem gent..., vint-i-cinc o trenta anys que no hi ha modalitat de llebrers. No em facin treure dades de tota l'exportació de llebrers que hi ha en empreses que han estat sancionades cap a altres països d'Europa portats des d'aquí. Tenen un informe del mateix Seprona que detalla que no existien tants milers i milers de gossos llebrers –popularment coneguts com a *galgos*, d'acord?–, i que d'alguna forma doncs no va amb nosaltres. Però és que, a part de tot, no és que no vagi amb nosaltres, és que qüestionem d'alguna manera que hi hagi tota aquesta línia de maltractament. I que poden haver-hi abandonaments? Doncs segurament, inclús de molta gent.

Per mi el maltractament animal és tenir tres gossos en un pis de trenta metres quadrats i que no siguin passejats i no surtin perquè aquella persona està treballant o el que sigui. Vull dir, tenim també un retorn amb dades en aquest sentit. I ens estimem les nostres fures –ens han ajudat molt– i ens estimem els nostres ocells. És un tresor, un ocell de cant: el pinsà, la cadenera, el verdum. Quanta gent hi ha aficionada? I quanta gent ha portat inclús a estirar la mà amb la interculturalitat? Tenim molta gent que ve als concursos d'ocells d'origen marroquí. Tenim també molta gent del col·lectiu gitano contentíssims de participar-hi. El pare a mi, de petit, quan jo li deia: «Papa, no parlen català», em deia: «Ja l'aprendran, i els hem d'ajudar.» I és així. Com també nosaltres tenim caçadors d'origen romanès, caçadors d'origen rus, que s'han establert aquí a les nostres terres, a Catalunya. Per tant, tenim aquesta riquesa, hem de treballar-ho. No ens enfadem, però cal una consistència i una fermesa institucional. I per això tornem a estirar-los-hi la mà per ajudar-los amb tot el que puguem i més.

O sigui, jo no em voldria descuidar cap cosa, però, continuem amb una llei del 1970? Pregunto jo. Hem de continuar d'aquesta forma? Per tant, comptin amb nosaltres. Els ajudarem i farem tot el possible, i millorarem tot allò que comporti d'alguna manera evitar que la convivència en un marc natural, en un medi natural sigui conflictiva. Pensin que, amb la quantitat de batudes que fem, lo normal és cordialitat.

La gent, quan ens hi expliquem, quan l'ajuntament notifica prèviament que estarem fent una zona en concret... Tenim zones tan delicades per poder caçar que inclús els ajuntaments ens estan facilitant que els seus agents municipals doncs marquin d'alguna manera la prohibició d'accés a aquestes zones. Tenen de referència països –jo no vinc aquí a parlar de sancions– on sancionen pel fet de l'alteració de l'ordre públic, i són sancions en el sentit de que «a vostè li vàrem dir com caçaríem i vostè s'ha saltat totes les senyalitzacions, posant en perill la seva vida i també la dels altres». O sigui que d'alguna manera ens queda molt per fer. Estirem la mà, treballem-hi junts i comptin amb nosaltres per a tot el que puguin necessitar i més.

Em sembla que no em descuido cap més punt. No sé si..., no ho sé, eh?, em sabria greu que quedés algú sense resposta, però he apuntat tantes coses que crec que... I, per favor, comptin amb nosaltres, si us plau, comptin amb la federació per continuar treballant per la millora del col·lectiu i de tot.

El president

Moltíssimes gràcies per la compareixença. Crec que ha contestat a gairebé tot. I, si no hi ha cap puntualització per part dels grups, doncs suspenem per trenta segons i tornem amb les propostes de resolució.

La sessió se suspèn a... i es reprèn a...

El president

Molt bé. Doncs reprenem la sessió.

**Proposta de resolució sobre el desplegament d'un programa
integral de suport a clubs, federacions i esportistes de Catalunya**

250-00922/15

Punt número 5 de l'ordre del dia. És la proposta de resolució sobre el desplegament d'un programa integral de suport a clubs, federacions i esportistes de Catalunya, i la presenta el Grup Parlamentari de Junts, que és qui té la paraula. Endavant.

Irene Negre i Estorach

Moltes gràcies, president. Catalunya té un dels teixits esportius més potents d'Europa, uns clubs, unes federacions i uns esportistes que fan una tasca clau en cohesió social, en formació i en projecció internacional. Però este sistema se sosté massa sovint amb recursos limitats i un model d'ajudes dispers, poc estructurat i poc estable, a diferència d'altres territoris que ja han desenvolupat marcs integrals de suport.

El que proposem des de Junts per Catalunya és fer un pas endavant i situar Catalunya al nivell dels territoris més avançats, passar d'un model reactiu a un model planificat, estructurat i estratègic, amb una política esportiva clara, estable i amb visió de país. Volem desplegar un programa integral de suport a l'esport català organitzat en diferents línies de subvencions concretes: suport als clubs catalans en competicions estatals no professionals; foment de l'esport escolar i de l'esport adaptat per a infants, joves i persones amb discapacitat; reforç de la pràctica, tecnificació i visibilitat de l'esport femení; suport a esportistes d'alt rendiment i projecció internacional, inclosos els paralímpics; suport a esportistes de disciplines no olímpiques amb trajectòria acreditada; impuls al talent jove i als tècnics emergents amb programes de tecnificació, i programes complementaris, com les mentories, l'esport escolar i l'envelliment actiu. Totes aquestes han de ser amb criteris clars, amb criteris transparents i amb calendaris previsibles per donar seguretat i continuïtat al sector, als clubs, a les federacions, als mateixos esportistes.

Perquè l'esport no és només una competició; és salut, és educació, és cohesió social i és projecció de país. Sense un sistema estable de suport, perdem talent, debilitem els clubs i les entitats i quedem en desavantatge respecte als altres territoris. Amb aquesta proposta el que fem és garantir igualtat d'oportunitats, competitivitat i futur per a l'esport català. Avui no només parlem d'esport; parlem de país, de donar eines, de donar estabilitat i ambició a un sector que ja és excel·lent, però que necessita un govern que estigui a la seva alçada.

Per això avui portem aquesta proposta de resolució per ser debatuda i aprovada. I, per tant, us demano el vostre suport.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. No hi ha cap grup que hagi presentat esmenes, per tant, seguim amb l'ordre. Li correspon al Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Jordi Viñas i Xifra

Gràcies, president. Avui hi ha una proposta sobre el desplegament d'un programa integral de suport a clubs, federacions i esportistes de Catalunya. Des d'Esquerra Republicana compartim que enfortir l'esport català és enfortir el país en definitiva. L'esport és molt més que competició –ho hem dit altres vegades–: és salut, inclusió, educació, igualtat d'oportunitats i protecció nacional. És una estructura comunitària que arriba allà on sovint no arriba ningú més –barris, pobles, escoles, famílies–, i per això qualsevol política esportiva seriosa ha de començar pel reconeixement del paper fonamental dels clubs de base, del voluntariat, dels petits municipis i de les federacions que sostenen el sistema esportiu català.

Ara bé, des d'una perspectiva republicana, aquest suport no pot ser només declaratiu ni centralitzat; ha de ser transformador, territorialment equilibrat i socialment just. Necessitem un programa integral, sí, però integral vol dir abordar desigualtats reals, la precarietat econòmica de molts clubs, l'excés de burocràcia, la manca d'instal·lacions dignes en molts municipis, les dificultats de professionalització de tècnics i entrenadors, com hem vist en la compareixença anterior, i també la vulnerabilitat de molts esportistes que competeixen al màxim nivell sense prou suport estructural.

També vol dir incorporar una mirada feminista i inclusiva. No podem continuar sostenint un sistema on l'esport femení, l'esport adaptat o l'accés d'infants de famílies vulnerables depenguin massa sovint de l'esforç extra de les pròpies entitats. El país que volem és un país on cap infant quedi fora de l'esport per motius econòmics, de gènere o de discapacitat.

Integral també vol dir sobirania esportiva. Catalunya necessita eines pròpies per planificar, finançar i projectar el seu model esportiu defensant les federacions catalanes, l'arrelament territorial i la capacitat d'internacionalització del nostre esport i una activitat esportiva també en llengua catalana.

Per això, davant d'aquesta proposta, reclamem que qualsevol desplegament incorpori compromisos concrets, més recursos per a l'esport de base, simplificació administrativa, equilibri territorial, suport de l'esport femení i inclusiu i protecció de la funció social dels clubs davant dinàmiques excessivament mercantilitzadores. Des d'Esquerra Republicana estendrem la mà a totes aquelles iniciatives

Fitxer 18CE12

que reforcin l'ecosistema esportiu català, però també exigim ambició, justícia social i mirada de país, perquè quan defensem els nostres clubs, federacions i esportistes no només defensem l'esport, també defensem la comunitat, la inclusió i el futur dels nostres joves.

Moltíssimes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. És el torn del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya.

Pau Ferran Navarro

Gràcies, president. Des del nostre grup parlamentari doncs votarem favorablement a aquesta proposta de resolució, a aquests set punts, a aquests set programes que corresponen doncs a aquest nou sistema de subvencions. Entenem que és molt positiu i que va d'acord doncs a tot allò que reivindica el sector esportiu. Simplement ens genera un dubte, i és si una proposta amb tant de pes, amb set programes de subvencions que són realment rellevants i que impacten a la vida dels esportistes, dels clubs i de les federacions, doncs si la millor manera d'articular-la és a través d'una proposta de resolució, o potser hauria de ser a través doncs d'un altre tipus d'iniciativa.

I, simplement, una puntualització més. Agraïm al Grup de Junts la presentació d'aquesta proposta, però també hem vist com darrerament, els últims anys, han governat, i totes aquestes subvencions, aquestes línies d'ajut i suport doncs al sector esportiu no existien i sabem doncs que en aquella època les prioritats eren altres, i no precisament l'esport, i és el que lamentem, tot i que donarem suport a la proposta.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies. Grup Parlamentari de VOX en Catalunya.

Alberto Tarradas Paneque

Sí; gràcies, president. Simplement per anunciar el vot favorable. Gràcies.

El president

Moltes gràcies. El Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar.

José Ignacio Aparicio Ciria

Gràcies, president. Des del nostre grup parlamentari doncs volem començar reconeixent la importància del que avui debatem. Donar suport a clubs, federacions i esportistes és essencial per a la salut del nostre sistema esportiu; en això hi coincidim plenament. Però, precisament perquè ens ho prenem molt seriosament, hem de ser rigorosos amb les propostes que arriben a aquesta comissió, i la proposta de resolució que avui presenta Junts planteja un seguit de programes que, més enllà de l'acrònim, no aporten cap element nou respecte al que ja s'està fent des de la conselleria d'Esports, i aquest és el punt central.

Tot allò que demanen ja està en marxa o planificat, pràcticament: el suport a clubs que competeixen en lligues estatals doncs ja existeix i està dotat; el foment de l'esport escolar i l'esport adaptat; el departament, amb programes específics i pressupost consolidat; el reforç de l'esport femení; el suport a l'alt rendiment, als paralímpics, als esports no olímpics i al talent jove, tot això està en marxa o s'està treballant. Per tant, el que avui se'ns proposa realment no és un nou sistema de subvencions; és posar un nom nou a polítiques que ja existeixen, sense aportar millores i sense concretar recursos, sense definir criteris i sense un calendari realista d'execució.

També és important recordar que quan hi ha hagut oportunitat de desplegar aquest model des del Govern no es va fer –ja ho ha comentat el company del PP. I, malgrat això, doncs celebrem que ara hi hagi interès per reforçar el sistema esportiu català. Benvinguda sigui aquesta preocupació. Però el que no podem fer és votar a favor

d'una proposta de resolució que no afegeix res al que ja està funcionant i que, a més, podria generar confusió en clubs i federacions. El Departament d'Esports està treballant en un model estable, ordenat, realista, amb bases reguladores que s'estan actualitzant i amb convocatòries que es publiquen amb criteris clars, i no necessitem duplicar estructures ni reanomenar programes; el que necessitem és continuar reforçant el que ja funciona i millorar-ho amb rigor, eh?

Per això, doncs amb tota la voluntat de col·laboració, votarem en contra d'aquesta proposta de resolució –ja ho he dit–, no perquè no compartim el seu objectiu, sinó perquè ja s'estan complint i perquè el que aquest país necessita són polítiques esportives sòlides, no duplicades.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. Doncs passem a votar.

Vots a favor de la proposta?

Grup Parlamentari de Junts, VOX en Catalunya, Partit Popular i Esquerra Republicana. Per tant, són 9 a favor.

Abstenció?

Una abstenció, del Grup Parlamentari de Comuns.

Vots en contra?

Del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, que són 5.

Per tant, queda aprovada la proposta de resolució.

Proposta de resolució sobre la reforma i l'adequació del camp de futbol de l'AISS

250-01022/15

Passem al següent punt de l'ordre del dia, el sisè, que és la proposta de resolució sobre la reforma i l'adequació del camp de futbol de l'AISS. El presenta el Grup Parlamentari de Junts i és qui té la paraula per un temps de tres minuts.

Montse Ortiz i Martí

Gràcies, president. En primer lloc, felicitar la Unió Esportiva Sant Andreu per la gran temporada i els resultats que estan fent. I nosaltres presentem des de Junts per Catalunya aquesta proposta de resolució perquè el futbol base no pot esperar més. El camp de futbol de l'AISS és un equipament de la Generalitat on centenars de nens i nenes de la Unió Esportiva Sant Andreu practiquen futbol cada dia, i ho fan en condicions inacceptables. Les famílies, les entitats veïnals i nosaltres mateixos, amb els companys de Junts a Sant Andreu, portem temps denunciant deteriorament greu del terreny de joc i les instal·lacions annexes, problemes de seguretat que poden provocar accidents evitables entre els infants, mancances d'accessibilitat que dificulten l'accés ordenat i segur i la falta de manteniment que posa en risc la integritat física dels esportistes. Estem parlant d'un equipament que és titularitat de la Generalitat, amb responsabilitat directa sobre el seu estat. I estem parlant sobretot de menors d'edat que tenen dret a practicar esport en condicions dignes i segures.

Durant molt de temps, els governs socialistes a banda i banda de la plaça Sant Jaume s'han espolsat les culpes perquè ni tan sols sabien de qui era responsabilitat la gestió d'aquest camp. A la darrera sessió de control d'aquí al Parlament de Catalunya, el Govern va dir que ja hi estan treballant, però nosaltres el que demanem és concreció: quines actuacions exactes es faran? Quin calendari tenen previst? Quin pressupost hi destinaran? Com es coordinaran amb l'ajuntament, el club i les famílies? Les paraules genèriques ja no ens serveixen. Les famílies necessiten dates, compromisos i accions concretes.

L'esport base és una eina essencial de promoció d'hàbits saludables, igualtat d'oportunitats i desenvolupament personal. Les administracions públiques tenim l'obligació de garantir equipaments dignes, segurs i de qualitat. No podem permetre que els nostres infants i joves practiquin l'esport en condicions precàries. Demanem el suport de tots els grups parlamentaris per aprovar aquesta proposta i passar de les paraules i dels compromisos adquirits als fets.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Tampoc hi ha cap esmena registrada per a aquesta proposta de resolució, i, per tant, és el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Marta Vilalta i Torres

Sí; moltes gràcies. D'entrada, també volem aprofitar la intervenció per felicitar la UESA, la Unió Esportiva Sant Andreu, per la victòria i el primer lloc en la seva categoria a la lliga de segona RFEF i l'ascens a primera RFEF. Donem suport a aquest tipus d'esport, a aquest futbol popular, de barri, però que també trenca fronteres; un model que creiem que cal reforçar i que recull l'essència de l'esport. I un equip de primera, com en aquest cas doncs el Sant Andreu, no pot tenir unes instal·lacions de tercera o pitjor. No és el tema que ens ocupa, però també volem aprofitar per celebrar el compromís de posar gespa natural tant al Narcís Sala com al Nou Sardenya i poder, per tant, competir doncs a la categoria que els pertoca i des dels seus propis estadis tant l'Europa com la UESA, la Unió Esportiva Sant Andreu.

I, quan parlem d'instal·lacions –i, ara ja sí, vaig a la proposta de resolució–, parlem també de les instal·lacions del futbol base. I és que perquè hi hagi equips de primera, equips a l'elit, cal una bona base i cal que aquesta base tingui les instal·lacions, els equipaments des dels quals s'ha d'entrenar, doncs que siguin dignes i que siguin segurs, sobretot perquè també s'hi entrenen nens i nenes menors d'edat. I això no passa en aquest cas, al camp de futbol del Centenari, a l'AISS, a on s'entrena el futbol base del Sant Andreu. Ja fa mesos, també des d'Esquerra Republicana vam poder visitar aquestes instal·lacions, un equipament que està en sòl municipal però que la titularitat és de la Generalitat de Catalunya, que ho gestiona ara mateix doncs la Unió Esportiva Sant Andreu. Una realitat similar a la que passa al camp de l'Energia, doncs que també el sòl és municipal i la titularitat és de la Generalitat i que convé doncs que s'hi facin totes les millores.

En tot cas, a la visita vam poder corroborar el que explica també la proposta de resolució: un estat deficient d'aquesta instal·lació; el terreny de joc amb gespa artificial, lamentable; una manca de llum al fer-se fosc; els vestidors amb elements rovellats, sense aigua calenta; la zona de calderes també malmesa, i accessos

deficients. Fins i tot pares i mares fa mesos també van fer una mena de vaga d'entrenaments, que no volien portar els nens a entrenar si no es milloraven doncs aquestes instal·lacions.

Per això en aquell moment ja vam fer des d'Esquerra Republicana un prec a l'Ajuntament de Barcelona i també unes preguntes al Departament d'Esports, unes preguntes per escrit, sobre la coordinació amb l'ajuntament, sobre el pla de manteniment d'aquesta instal·lació i demanant, evidentment, i exigint les solucions necessàries per garantir la seguretat i la dignitat a aquesta instal·lació. Ara fa un mes van ser respostes en la línia de les demandes que fa la proposta de resolució.

Per tant, és evident que nosaltres donarem suport a aquesta proposta de resolució amb les peticions que s'hi fan: garantir la seguretat dels nens i les nenes i elaborar –que ja hauria d'estar fet– doncs aquest informe tècnic per tal de que es pugui complir. I el que sí que demanem, més enllà doncs d'aprovar aquesta proposta de resolució, doncs és aquesta exigència al Govern –la coordinació amb l'ajuntament–, i que entre les dues administracions posin solució de forma immediata a les mancances que pateix aquesta instal·lació del camp de l'AISS i puguin garantir doncs la seguretat i que siguin unes instal·lacions dignes per a la pràctica esportiva.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Partit Popular de Catalunya.

Pau Ferran Navarro

Sí; començar també donant doncs l'enhorabona a la Unió Esportiva Sant Andreu per aquest ascens a primera federació. Votarem a favor d'aquesta proposta de resolució doncs perquè entenem que és necessària i que respon també a la manca d'atenció que han prestat els successius governs de la Generalitat en un camp de futbol, al camp de l'AISS, que és titularitat de la pròpia Generalitat i que no han atès com havia de ser. El deteriorament que pateix aquest camp és d'anys, no és una qüestió d'ara: manca de manteniment de la gespa, de vestidors, de les baranes...

Què ha succeït? I també ens genera dubtes, en part, aquesta proposta de resolució. Doncs que ha estat el propi club, la propietat del club, qui ha decidit invertir cent mil

euros per tal de renovar la instal·lació. I la pregunta és: què farà el Govern de la Generalitat? Té camps de futbol de titularitat pròpia que es cauen a trossos, i han de ser els propis clubs els que inverteixin els seus propis recursos. En lloc de poder-los dedicar als jugadors i en la millora esportiva i la millora competitiva, han de dedicar els recursos a allò que la Generalitat doncs decideix no dur a terme, i és la millora de les instal·lacions.

I el que ens preocupa també, veient el recent pressupost que va presentar la Generalitat i després va retirar i que entenem que amb el suport d'Esquerra Republicana doncs en algun moment o altre, quan els hi vingui de gust, tornaran a portar a la cambra, és la manca de finançament de les infraestructures i dels equipaments esportius. Recordo que en un dels annexos finals del pressupost –crec recordar que era la disposició addicional 26– hi havia tot un patracol d'instal·lacions que necessiten millores urgents i que la Generalitat diu que, bé, que sí que s'ha de fer, però que no hi ha pressupost. I mentre totes aquestes instal·lacions no tenen dotació pressupostària, veiem com els diners se'n van cap a una altra banda, i són coses que en res interessen els catalans.

Per tant, donarem suport a aquesta proposta de resolució. I creiem que la Generalitat ha d'assumir les seves responsabilitats amb aquells equipaments que són seus.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Grup Parlamentari de VOX en Cataluña.

Alberto Tarradas Paneque

Simplement dir que també votarem a favor d'aquesta iniciativa. Gràcies.

El president

Doncs, per últim i concloure, el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar.

Mario García Gómez

Sí; gràcies, president. Molt ràpidament. D'entrada, felicitar la UESA pel seu ascens i pels seus èxits esportius. Recordar també que el futbol és futbol base, és pedrera, són nens i nenes jugant als nostres barris. I votarem a favor d'aquesta proposta de

resolució que ens presenta avui el Grup de Junts donat que arriba tard. I ja el conseller, en el Ple, es va comprometre a fer tots els arranjaments que necessita la instal·lació, sobretot en la millora de la dignitat de l'esport i de la dignitat de les instal·lacions.

El departament ja està fent una avaluació tècnica i econòmica per fixar l'import de l'obra, les millores i un calendari per prioritzar les actuacions: vestidors, baranes, reforma de la gespa, etcètera. Això, aquesta instal·lació i moltes d'altres allò que demostren és que el pla de xoc de millora d'instal·lacions esportives que va plantejar el conseller al començament del mandat té tota la raó de ser.

Ara bé, tres coses –i hem de tenir clar i hem de poder dir-nos les coses com són. Aquest deteriorament de la instal·lació no ve d'ara, sinó que és el mateix deteriorament, no?, que ve d'anys enrere i sembla que no existia.

Dos, el control parlamentari és necessari, i més de les instal·lacions que ja pertanyen a la Generalitat de Catalunya, i crec que aquí hem de poder parlar i hem de poder parlar de manera lleial i de manera honesta. El que necessiten les instal·lacions de Catalunya, esportives, que ens hem trobat a l'arribada al Govern demostra la necessitat d'un nou pressupost, en aquest cas en el Departament d'Esports. La disposició –ja s'ha comentat– adicional vint-i-sisena ja contempla aquestes millores pressupostàries. I, llavors, el que plantejo és que hem de ser conseqüents.

Fitxer 18CE13

Quan anem per Catalunya endavant i veiem les necessitats dels catalans i de les catalanes, de les instal·lacions –no només esportives, sinó en general–, de la situació de les coses, hem de ser honestos, després, a l'hora d'expressar el vot, eh?, de cara al pressupost. I ens semblen molt, molt, molt cíncics posicionaments com el del Partit Popular o de VOX, que miren a la cara als compareixents i els interpel·len i els hi diuen: «Ha trobat vostè algun canvi en la manera de fer i en les polítiques d'aquest Govern?», i alhora, pel darrere, veten tota possibilitat de que aquests canvis esdevinguin reals i efectius. M'hi reitero, hi votarem a favor.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. Doncs passem a votar.

Vots a favor de la proposta?

Queda aprovada per unanimitat. Vot favorable de tots els assistents.

Aixequem la sessió fins al proper dia.

La sessió s'aixeca a...

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT